STOHA bulletin

Najaarseditie 2006

Inhoudsopgave

3 De voorzitter & redactioneel
4 Indonesië – Java, Kalimantan
7 Donateurs aan het werk
9 Jaarcommissaris 2006
10 De student van toen
11 De student van nu
12 Interview met Adriaan de Koeijer
16 Uitreiking STOHA Award 2006
17 De penningmeester
17 Inmemoriam Tim Loogman
18 Afstudeerproject Telleman en de Vries
19 STOHA feiten & cijfers
24 Column “Hoe krom is recht?”
25 Even voorstellen - Erik van Soest
26 Excursie DSB-stadion

Werving, selectie en detachering van ingenieurs
•
Bouw kunde & Civiele techniek & Werktuig bouw & Maritieme techniek & Elektro techniek & Onder-grondse infra & Hvac

Engenius is een intermediair op de arbeidsmarkt die werkgevers en werknemers in de techniek op een persoonlijke manier bij elkaar brengt én houdt. Wij zijn gespeciali-seerd in het bemiddelen van ingenieurs voor engineering- en managementfuncties.

Engenius
ONDERDEEL VAN DE MENHIRGROEP

Als hoofdsponsor van Stoha stellen wij ingenieurs graag in staat om 'bij te blijven' en contact te onderhouden met collega's en studiegenoten!

Neem gerust contact met ons op om te praten over uw loopbaan!
Uw contactpersoon is Melle Ketting, zelf Stohalid en jaarcommissaris 2001.

Vestiging Alkmaar,
T (072) 514 05 14,
E alkmaar@engenius.nl

Vestiging Hoofddorp,
T (023) 567 00 22,
E hoofddorp@engenius.nl

Meer informatie en een overzicht van onze vacatures vindt u op:

www.engenius.nl

DE VOORZITTER

Op het moment dat ik dit artikel schrijf heeft Nederland net de tweede hittegolf van deze zomer achter de rug. Tot op dit moment hebben we dus een prachtige zomer. Bij ons staat de auto ingepakt voor een kampeervakantie van zo'n drie weken op de Veluwe en wij hopen op nog minstens drie weken mooi (droog) weer. De organisatie van de Nijmeegse Vierdaagse krijgt er van langs dat ze te weinig rekening heeft gehouden met de combinatie van warmte en inspanning door de deelnemers. Zelf heb ik de Nijmeegse zo'n zeven keer gelopen en volgens mij hebben individuele deelnemers ook hun eigen verantwoordelijkheid om te bepalen of ze de tocht wel of niet kunnen lopen.
De Drentse Rijwielvierdaagse, die deze week zou worden gereden, is al afgelast voordat deze was begonnen. De sterfgevallen op de eerste vierdaagsedag in Nijmegen zullen vast en zeker een rol hebben gespeeld voor de organisatie om de fietsvierdaagse geen doorgang te laten vinden. Angst gaat ook hier regeren. Ik vraag me af of er in de toekomst nog genoeg enthousiaste vrijwilligers zijn om iets te organiseren met de dreiging van een onderzoek door het Openbaar Ministerie.

Ook de activiteiten van de STOHA zijn gestoeld op vrijwilligerswerk. De excursie in september 2006 ging naar het nieuwe stadion van AZ bij de Kooimeer en was dit keer wederom georganiseerd door Jan Jorna en Rob Niele. Zij organiseren met z'n tweeën al weer zo'n tien jaar onze excursies en dat loopt gesmeerd.
Zo rond het verschijnen van dit bulletin ontvang je ook weer een acceptgiro van onze penningmeester. Namens haar alvast het verzoek om deze keer weer ruimhartig onze Stichting te ondersteunen, juist als dat er een paar jaar bij ingeschoten is. <

REDACTIONEEL

De wereld wordt overspoeld met natuurgeweld. In Nederland worden we zo nu en dan verrast door een overstroming, omdat de rivieren buiten hun oevers treden als gevolg van smeltend ijs en/of hevige neerslag. Het water volgt zijn weg via de grensoverschrijdende rivieren ons kikkerlandje binnen. Aan de andere kant van de wereld, aan de Amerikaanse kust, vormt zich zo nu en dan een tropische storm, die gevaar oplevert voor alles wat op haar weg ligt. Huizen worden weggevaagd, bomen ontworteld en losse objecten worden meegezogen. Hoewel de bewoners van deze gebieden zich min of meer bewust zijn van de risico's van hun leefgebied, worden de risico's verkleind doordat men bewust is van deze gevaren. Hier geldt: "een gewaarschuwd mens telt voor twee". In Nederland worden de dijken verhoogd en verstevigd en in Amerika de constructies verstekt.

In tegenstelling tot deze ingecalculeerde risico's, wordt de mens soms onaangenaam verrast door de natuur. Zo werd de wereld ongeveer twee jaar geleden opgeschrikt door een grote natuurramp. Met niet alleen gevolgen voor de mens, maar ook voor de dieren. Iedereen kan zich waarschijnlijk de beelden van tweede kerstdag 2004 nog herinneren. TV uitzendingen werden onderbroken en extra nieuwsuitzendingen werden ingelast. In de Indische Oceaan was een zeebeving geweest met een tsunami tot gevolg. De twijfel bestaat nog steeds of de gebieden op tijd geëvacueerd hadden kunnen worden, als de landen gewaarschuwd waren. Waar men eerst verwonderd stond te kijken naar de zee die zich terug trok, werd men overdonderd door de hoge golven die volgden. Duizenden mensen hebben moeten rennen voor hun leven. Velen hebben het leven gelaten en anderen hadden niets meer dan alleen de kleren die zij op dat moment droegen.

Voor de wederopbouw van gebieden, die geveld zijn door natuurgeweld, kunnen civiel technici een belangrijke rol spelen. Niet alleen kunnen we de bestaande technieken toepassen om bijvoorbeeld de infrastructuur op te bouwen. Ook worden technieken ontwikkeld die een aandeel hebben in het 'voorspellen' van rampen, zodat men zich kan voorbereiden op de gevaren die kunnen volgen.

Bij deze wil ik degene vragen die betrokken zijn geweest bij de wederopbouw van een rampgebied, zijn visie te geven over zo'n geheel en dit te verwoorden in een artikel. Zodat de andere STOHA-leden kunnen lezen wat op je afkomt bij zo'n grootschalig project. Hoe de wederopbouw tot stand komt en welke technieken worden ontwikkeld om rampen als deze een volgende keer te voorkomen of om de gevolgen te beperken.

Namens de redactie,
Esther Dekker – de Kleijn <

Indonesië – Java, Kalimantan

Begeleiding geotechnisch ontwerp maart – april 2006

Omdat het STOHA-bulletin voor de meeste van ons eenrichtingsverkeer is, voelt het goed om op deze manier eens een bijdrage te leveren.

Introductie

Mijn naam is René Thijssen (1979) en 2000 was het jaar dat ik samen met Hans van Twisk en Daan Los afstudeerde aan de HTS op een daadwerkelijk uitgevoerd Design & Construct project. De opdracht behelsde een deel reconstructie van de N249 inclusief constructieve aanpassingen van een kruisende ophaalbrug. Via mijn afstuderen, waarbij ik mij onder andere bezig hield met het grondmechanisch ontwerp, kwam ik in aanraking met Ballast Nedam Engineering, waar ik in september 2000 als geotechnisch adviseur mijn werkcarrière begon. Na ruim 2 jaar aan projecten in binnen- en buitenland gewerkt te hebben, stapte ik over naar een soortgelijke functie bij Volker Wessels Stevin Geotechniek. Parallel hieraan ben ik in mijn periode bij Ballast Nedam en Volker Wessels als geotechnisch adviseur bij het ontwerp en de uitvoering (site engineering) van HSL traject Hoofddorp – Leiderdorp betrokken geweest aan de kant van Bouwcombinatie Hollandse Meren v.o.f.

Sinds 2.5 jaar werk ik als projectleider bij GeoDelft (het nationale instituut voor geo-engineering) aan een grote diversiteit aan projecten in binnen- en buitenland. Begin maart vertrok ik voor 5 weken naar Indonesië om een geotechnisch ontwerpteam te begeleiden in het opzetten van een definitief ontwerp van een bouwproject in de Mahakam Delta op Kalimantan, nadat ik eerst vanuit Delft een geotechnisch voorontwerp had gemaakt.

Werkzaamheden

Eind 2005 werd GeoDelft door Total France gevraagd een geotechnisch voorontwerp te maken voor een verblijfskamp (genaamd South Processing Unit (SPU) camp) voor offshore-personeel in de monding van de Mahakam-delta op Oost Kalimantan. In totaal 150 werknemers, werkzaam op nabijgelegen gaswinning platforms zullen daar volgens planning begin 2008 hun onderkomen vinden. Op dit moment worden de werknemers voor aanvang van de ploegendienst van een bestaand kamp in het Noorden van de delta (NPU) in maximaal 5 uur (!) enkele reis per speedboat vervoerd om ze bij de platforms te brengen.

Het voorontwerp behelsde bouwrijpmaken (zetting, stabiliteit, bouwfasering, monitoring), kustverdedigingsontwerp en funderingsontwerp van de accomodaties en werd half januari 2006 afgerond.

Uitdagende projectomgeving

De ondergrond ter plaatse van de projectlocatie kenmerkt zich door de aanwezigheid van circa 50 meter (!) slappe en zettingsgevoelige kleilagen. Dan te bedenken dat we in het westen van Nederland vaak al stoeien met grote zettingen en instabiele aardebanen op circa 15 meter slappe lagen…

Doordat lokale garnalenkwekers de bestaande mangrovebossen en nipa-nipa vegetatie (een soort moeraspalmen) hebben verwijderd en 'garnalenvijvers' voor in de plaats brachten, is de ondergrond nat en weinig draagkrachtig. >>

Het terrein is dan ook voor standaard grondverzetmaterieel niet toegankelijk. Getijden (de site wordt 2 maal per dag overspoeld) en golven bemoeilijken standaard uitvoeringsmethoden voor bouwrijp maken eveneens.

Verder dient gerealiseerd te worden dat de afgelegen projectlocatie de keuzes beperkt in toe te passen materialen en technieken: sommige materialen en technieken zijn simpelweg niet voorhanden of zijn door de hoge mobilisatiekosten niet interessant. In de meest extreme vorm kan het zelfs zo zijn dat een enkele kruiwagen met 7 man met spade goedkoper is en sneller werkt dan het werken met een enkele bulldozer, waarbij gemiddeld een handje vol monteurs rondloopt om het spul draaiende te houden.

Een ezel stoot zich niet…
Total exploiteert een viertal grote gasvelden in de Mahakam Delta sinds begin jaren 70. Het gas wordt na winning gecomprimeerd en als LNG (Liquefied Natural Gas) per schip naar China en Japan getransporteerd. Met de realisatie van eerdere verblijfskampen meer stroomopwaarts, waarin de aandacht in het ontwerp meer besteed werd aan de architectuur van de accomodaties dan aan de kwaliteit van de ondergrond en fundaties, kwamen geotechnisch gerelateerde problemen langzamerhand naar voren: afschuivingen, instabiele oeverbescherming, erosie van de kustlijn, overmatige zettingen en overstromingen van het terrein. Het laatste kamp (NPU), een architectonisch hoogstandje (zeker in vergelijk tot de uitstraling van de huizen van de lokale bevolking), werd circa 1,5 jaar geleden opgeleverd en vertoont nu al zettingsschade in de vorm van scheuren in de gevels en vloeren.

Aangezien de ondergrond ter plaatse van het nieuwe SPU kamp nog slechter is dan ter plaatse van de opgeleverde projecten, heeft Total besloten om de nadruk meer te leggen op de kwaliteit van het bouwrijp maken en de fundaties en externe geotechnische expertise in te schakelen.

Detachering Indonesië
Met het geotechnisch voorontwerp is Total Indonesie de markt op gegaan om een ingenieursbureau te selecteren om een definitief ontwerp te maken. Na deze selectieprocedure, waarbij het werk aan een lokaal Indonesisch bureau werd gegund, werd mij eind februari door Total France gevraagd om kwaliteitscontrole te leveren en sturing te geven binnen deze projectfase vanuit zowel het kantoor van Total Indonesie (Jakarta) als het kantoor van het ingenieursbureau (Bandung).

Vrij snel na mijn aankomst in Jakarta bleek dat een bezoek aan de opgeleverde projecten in de Mahakam delta op de planning stond: een paar uur vliegtuig, een paar uur auto en een paar uur speedboat brengen je er dan uiteindelijk: een vermoeiende trip.

Het bezoek aan de opgeleverde projecten, een confrontatie van wat er allemaal mis kan gaan in de geotechniek, bleek erg nuttig en was voor een geotechneut (stiekem) ‘puur genieten’. Op verschillende sites heb ik monsters genomen van beschikbare grond (zand/klei) en in Jakarta laten beproeven, om te kijken of het materiaal gebruikt kon worden voor de realisatie van het SPU kamp.

Op het kantoor van Total in Jakarta bestond mijn werk uit het opstellen van contractspecificaties voor de aannemer voor de uitvoeringsfase, een planning maken voor de engineering fase en een planning verzorgen voor de bouwfasering.

Daarnaast heb ik afspraken gemaakt met en presentaties laten verzorgen door locale aannemers en leveranciers, die geotextiel, kustverdedigingssystemen en verticale drains leveren en installeren. Dit om de ervaring en kwaliteit van de producten en diensten van deze lokale partijen te controleren.

Op het kantoor van het ingenieursbureau in Bandung bleek al vrij snel dat de expertise van de ingenieurs meer lag op constructief en architectonisch gebied dan op het geotechnische. Toen ik bij de kick-off meeting met de geotechnici onze (krappe) planning overlegde en technische ‘hoe-’ en ‘waarom-’ vragen te horen kreeg, waarbij verder bleek dat nog niet de moeite was genomen om het beschikbare grond- en labonderzoek te bekijken, zakte de moed mij een beetje in de schoenen. Drie weken aansturing wierp zijn vruchten af, waarna belangrijke keuzes in het ontwerp konden worden gemaakt, waarna ik het de laatste paar dagen van mijn verblijf in Indonesië iets rustiger aan kon doen en de tijd had om na te denken wat voor goeds mij te wachten stond in Nederland: boterhammen met hagelslag en aardappelen met groente en een bal gehakt.

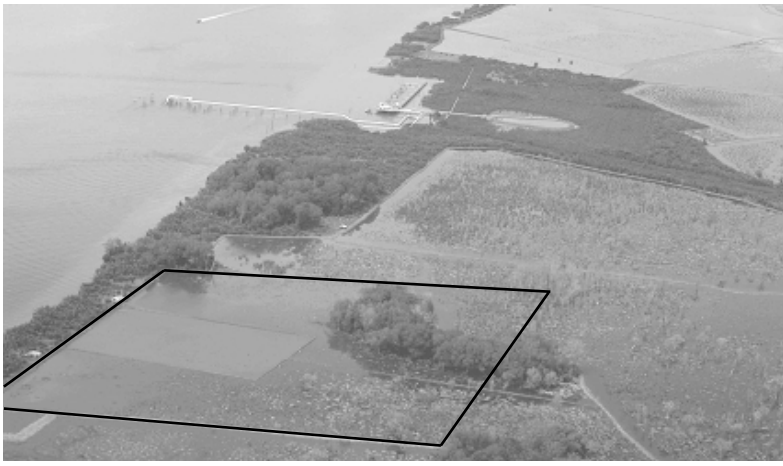

Foto: De projectomgeving: garnalenvijvers

Een tijd om te werken & een tijd om te leven
Zoals elke wereldstad een goed uitgaansleven heeft, zo bruist het in Jakarta ook: je moet alleen de plekken weten te vinden. Nou was dit niet zo moeilijk aangezien de beste bar van Jakarta (en hiermee waarschijnlijk van heel Indonesië), zich in de kelder van mijn hotel bevond.
Samen met een oud-collega van Ballast Nedam (5 jaar geleden heb ik een maand in Jakarta en op Sumatra gewerkt), heb ik een groot aantal andere leuke plekken gezien. Een karaoke-avond in Zuidoost Azië mocht natuurlijk niet ontbreken…

In Bandung heb ik één weekend doorgebracht en ben ik door collega’s rondgeleid in de schitterende omgeving aldaar: rijstterrassen, theeplantages, vulkanische bronnen.
>>

Ook de Sundanese keuken mocht niet ontbreken: een standaard Sundanese maaltijd bestaat naast rijst en vlees/vis uit bladeren van bomen en struiken. De mensen van West-Java staan erom bekend alles te eten c.q. recyclen.

Terug in Nederland valt op dat je het ondanks het hoge werktempo toch relatief gemakkelijk hebt gehad: 5 weken een eigen chauffeur, voor je gekookt, gewassen en gestreken is toch een grote luxe.

René Thijssen (2000). <

Foto van Mahakam, Delta op Kalimantan

Gewoon mensenwerk

Ons vak is bij uitstek mensenwerk. Of we nu een weg asfalteren, een bedrijfsterrein bouwrijp maken of een riolering in een dorpskern vervangen. Alle infrastructurele opdrachten worden ter plaatse uitgevoerd. Daarom moeten wij flexibel en inventief kunnen inspelen op alle uitdagingen die wij tegenkomen. Dat vraagt om mensen met kennis, kunde en ervaring. Kortom: vakmensen die uw stad en streek kennen. Zulke infrastructuurbouwers vindt u onder één naam: KWS, Koninklijke Wegenbouw Stevin.

KWS

KWS Noord-Holland, W.M. Dudokweg 19, Postbus 330, 1700 AH Heerhugowaard, tel. 072-5719744, fax 072-5744063, e-mail heerhugowaard@kws.nl, www.kws.nl

Donateurs aan het werk
Ron Peerdeman

Verloop van carrière na de HTS
In 1994 studeerde ik af aan de HTS waar ik de opleiding Weg- en Waterbouw heb gevolgd met als afstudeerrichting Verkeerstechniek. Daarna ben ik nog een jaar naar de Universiteit Twente gegaan. Hier volgde ik Civiele Techniek en Management, dit ter aanvulling van de onderdelen economie en organisatie gezien deze bij de HTS niet aan bod kwamen en ik dit in de praktijk wel verwachtte nodig te hebben. Na dit jaar ben ik aan de slag gegaan bij Dura Vermeer als trainee. Ik was vooral actief bij de werkvoorbereiding, calculatie en uitvoering. Ik creëerde milieuprojecten, zoals we dat toen noemden. Hierbij kan je denken aan het afwerken van stortplaatsen in Nederland of in hele andere landen, zoals Vietnam. Na drie jaar ben ik gestopt bij Dura. De traineegroep (15 jonge ondernemende trainees) was aangenomen ter stimulering van het ondernemerschap binnen het bedrijf, maar op dat moment was de organisatie daar nog niet klaar voor. Ik kon daar als 'ondernemer' niet meer mijn ei kwijt en besloot om voor mezelf te beginnen. Op 1 maart 1997 heb ik Grondbalans BV opgericht. Destijds was de subtitel van het bedrijf 'Databank voor grond, bouwstoffen en terreinen'. Ondertussen is deze subtitel vervangen door 'Specialist in grondstromen'.

Ontstaan van Grondbalans
Eigenlijk zijn de fundamenten voor Grondbalans al gebouwd nog voordat ik kon lezen en schrijven. Mijn vader werkte bij Aannemersbedrijf Gebroeders Min in Bergen NH. De civiele techniek is er dus met de paplepel ingegoten. Mijn vader vertelde me eens "als je grond over hebt kan je het niet kwijt en als je het nodig hebt kan je er niet aan komen".

Dit kwam ik ook in de praktijk tegen en zo ontstond bij mij het idee voor het afstemmen van vraag en aanbod van partijen grond en bouwstoffen. Werk met werk maken. Ondertussen is de dienstverlening uitgebreid met o.a. het beheren van hergebruikwerken en depots, advies en certificering, digitaal bodem- en depotbeheer. Het eerste half jaar werkte ik alleen en daarna kwam medestudent Gerrit Boorsma (afstudeerjaar 1991 van de HTS) in dienst om Grondbalans samen verder uit te bouwen.

In 1997 was ik genomineerd voor "Starter van het jaar"; mede door een goede opzet van mijn ondernemingsplan heb ik de publieksprijs mogen ontvangen. Het grote pluspunt van het ondernemerschap is en blijft het zelf kunnen beslissen op elk onderdeel van het bedrijf. Dit schept veel plezier (en soms zorgen) en veel vrijheid. Naarmate het bedrijf groeit, besteed je relatief gezien minder tijd aan projecten en meer aan managen. Belangrijk voor mezelf is dit goed in evenwicht te houden, omdat het echte 'projecten draaien' toch nog steeds mijn grootste voorkeur geniet.

We hebben ook kantoren in Steenwijk en Kamerik (Woerden). Het uitgangspunt is dat vanaf kantoor je binnen een uur op het werk moet kunnen zijn voor aanwezigheid bij de start van werken of bij calamiteiten.

Werkzaamheden bij Grondbalans
De werkzaamheden bestaan uit het initiëren van (nieuwe) projecten, het onderhouden en maken van contacten met klanten, het voeren van overleg met collega's over de voortgang van projecten en over de bedrijfsvoering, het opzetten van nieuwe ondernemingen en samenwerkingen.
>>

Nooit meer zoeken

Tien keer per jaar verschijnt Betoniek. Een vakblad dat elke keer een ander aspect van beton behandelt. In Betoniek vindt u bijvoorbeeld alle informatie over de nieuwste betonsoorten. Maar ook het overzicht van alle cementen uit de norm NEN-EN 197-1. En Betoniek informeert u over uitvoeringsaspecten zoals schoon beton.

Op veel vragen over beton, betontechnologie en betonuitvoering geeft Betoniek een duidelijk en praktisch antwoord. Betoniek biedt de lezer een aantrekkelijke service met een handige verzamelband voor drie jaargangen en een perfecte cd-rom, waarop de inhoud van alle eerder verschenen banden staat met alle zoekmogelijkheden die u zich maar kunt wensen. Kortom, Betoniek is ook een prima naslagwerk.

Als u bij wilt blijven met de ontwikkelingen op betongebied, neem dan nu een abonnement.

Begin 2004 is Betoniek zowel inhoudelijk als qua uiterlijk vernieuwd en zijn de verzamelband en de nieuwe cd-rom verschenen.

Een abonnement op dat alles kost u nu maar € 30,–.

Ondergetekende: _____

Bedrijfsnaam: _____

Verzendadres: _____

Postcode: _____ Plaats: _____

BTW-nr: _____

wenst tot wederopzegging een abonnement te ontvangen op het vakblad Betoniek inclusief de nieuwe verzamelband en cd-rom.

Datum: _____ Handtekening: _____

Ik wacht met betalen tot ik van u een acceptgiro ontvang.

Deze bon sturen naar:
Betoniek, Antwoordnummer 168, 5200 VB 's-Hertogenbosch
Faxen kan ook: (073) 640 12 84
U kunt bovenstaande gegevens ook mailen naar: encimedia@enci.nl

stoha

Betoniek
VAKBLAD VOOR
BOUWEN MET BETON

Betoniek
VAKBLAD VOOR
BOUWEN MET BETON

Antwoordnummer 168
5200 VB 's-Hertogenbosch
Fax: (073) 640 12 84

Daarnaast houd ik me ook graag bezig met het uitwerken van innovatieve oplossingen. In totaal ben ik hier zo'n 70% van de tijd mee bezig. Verder ben ik voor ongeveer 20% van de tijd bezig met de bedrijfsorganisatie en financiën. De overige 10% besteed ik aan inzet voor een werkbare wet- en regelgeving bij brancheorganisaties.

Vorig jaar hebben we een nieuw pand laten bouwen in Heerhugowaard. Dit is een intensief traject geweest, maar met een mooi resultaat. In het pand kan je enkele onderdelen van onze bedrijfsvisie/werkomgeving terug vinden; open structuur, ruwe (primaire) materialen, milieubewust en aanwezig, máár niet op de voorgrond.

Enkele leuke projecten welke ik nog even aan wil stippen: Oosterdok in Amsterdam. Hier hebben we de grondstromencoördinatie verzorgd voor alle grondstromen (negen verschillende) van deze grootste (of één van de) bouwput van Nederland. In Hilversum hebben we de acceptatie verricht voor ruim 700.000 m³ grond voor een natuurbrug (deze is onlangs geopend door Bea).

Ook op Schiphol verzorgen we al menig jaar de grondstromencoördinatie. Daarnaast zijn we onlangs gestart met Bodemdigitaal BV, dit is een bundeling van krachten van een 'grondboer' met een softwareleverancier om beter tegemoet te komen aan de behoefte aan software oplossingen op het gebied van grond en bodem.

Stoha-donateurs in het werkveld
Ik kom relatief veel Stoha-donateurs tegen. Soms zijn het vrienden die je ook zakelijk tegenkomt en soms alleen zakelijk. Het is plezierig werken met ze en soms ook handig gezien ik ze al meer tegenkom op het niveau waar de beslissingen genomen worden.

De toekomst
Bij Grondbalans streven we naar een gestage groei. Groei in personeel is geen streven, maar soms noodzakelijk voor de continuïteit. We streven naar een groei in bedrijfskolom, het onderhouden van een stabiele basis voor het bedrijf met daarnaast veel aandacht voor innovatie en het ontwikkelen van nieuwe projecten. Kortom, leuk met mensen samenwerken en vooral lekker ondernemen!

Ron Peerdeman (1994) <

JAARCOMMISSARIS 2006

Hierbij introduceer ik mij als jaarcommissaris van 2006. Mijn naam is Goaitske de Vries, geboren in Den Helder en getogen in Callantsoog. Ik ben 21 jaren jong en inmiddels afgestudeerd civiel technici aan de hogeschool INHOLLAND in Alkmaar. Dat klinkt leuk, maar hoe is dat eigenlijk zo gekomen…

Tijdens mijn zes jaar VWO in Schagen bleek al snel dat een talenknobbel ver te zoeken was. Wiskunde, biologie en natuurkunde bleken meer mijn vakken te zijn. Vandaar dat de keuze van een vervolgopleiding in de techniek voor de hand lag. Na een open dag van de opleiding Civiele Techniek te hebben bezocht was mijn interesse gewekt. Vooral de kant van de waterbouw sprak me toen al aan. Eigenlijk is dit niet zo vreemd, want wat heb ik niet met water? Als vakantiebaan ben ik namelijk al sinds een aantal jaren zweminstructrice in een buitenzwembad. Dit doe ik met veel plezier. Het is ontzettend leuk om kinderen hun best te zien doen te leren zwemmen en uiteindelijk het zwemdiploma te zien halen.

Ja, en nu vier jaar Civiele Techniek achter de rug. Een opleiding die gedurende de jaren ontzettend veelzijdig is gebleken. Zelf heb ik onder andere stages gelopen bij TNO en ben ik in Indonesië geweest om daar voorlichting te geven over waterhygiëne. Afstuderen heb ik gedaan bij de Grontmij waar ik me, kort gezegd, bezig heb gehouden met de waterkwaliteitsproblematiek rond de hemelwateruitlaten van het gescheiden stelsel. Zelfs kort gezegd is dat nog een hele mond vol! Belangrijk is dat het een ontzettend uitdagend en leerzaam project is geweest (zie pagina 18 van dit bulletin) .

Wat nu met een diploma op zak? Daar heb ik even over na moeten denken. Gelukkig kwam daar voor mij de kans om te werken bij GeoDelft. En of ik daar zin in heb? Onwijs! Voor mij een ideale combinatie tussen werken en leren, want uitgeleerd ben ik nog zeker niet… Al mijn zwemdiploma's heb ik dan wel, maar in de civiele techniek is voor mij nog een hoop leuks te doen en te leren!

Met vriendelijke groeten,

Goaitske de Vries (2006) <

De student van *toen*...

Een bericht van de man die zo lang geleden student was op de (toenmalige) HTS te Alkmaar. Van 1970 tot 1975 heb ik (Hidde Bekkering) gestudeerd in Alkmaar op de HTS, studierichting Weg- en Waterbouw. Om de lezer een beeld te geven hoe het er per dag van de week exact aan toeging vindt ik wat moeilijk, het is al zo lang geleden. Daarom beschrijf ik een algemeen beeld van een gemiddelde schooldag in de jaren 70.

Ik woonde in Enkhuizen en vertrok per trein naar Alkmaar. Het was vroeg uit de veren om op tijd op school te zijn. De wekker ging dan ook om een uurtje of zes. Voordat de klok zeven uur sloeg vertrok ik al met de trein naar Alkmaar, alwaar ik zo rond de klok van achten arriveerde. Daarna vervolgde ik mijn weg op de fiets van station Alkmaar naar de Bergerweg.
Na een half jaar was ik drie fietsen armer en besloot toen om lopend met zware boekentas elke dag de tocht te aanvaarden. Het openbaarvervoer was in die tijd matig en was erg duur. In die tijd moest de OV-jaarkaart nog uitgevonden worden. Voor een arme student zoals ik, zat er daarom maar een ding op: lopen naar de HTS.

De school begon om half negen. Aangezien ik als vooropleiding het toenmalige MULO-B diploma had begon ik mijn opleiding in 1970 in Alkmaar in het “voorbereidend jaar” op de HTS. Scheikunde, wiskunde en natuurkunde waren vakken die veel aan bot kwamen. Alleen theorievakken werden gegeven. Computerles bestond toen ook al. We leerde programma’s te maken op ponskaarten. Op school waren nog geen computers aanwezig, waardoor de docent (Geert Versteeg) met dozen vol ponskaarten naar het ECN te petten ging. De ponskaarten werden daar “gedraaid”. De school huurde daar computertijd op de grote computer van het ECN.

Het schoolgebouw was in aanbouw en de lessen in de eerste twee jaren werden gegeven in noodgebouwen. Later werden de lessen gegeven in een gedeelte van de laagbouw waar nu de laboratoria gesitueerd zijn. De maandag op school was uiteraard anders dan de vrijdag, al had dat ook te maken met hoe je het weekend had doorgebracht.

Het was een pionierstijd. De groep studenten en docenten was te overzien. Ik heb dat als een groot voordeel gezien. Doordat de lijnen van docent naar student kort waren, was dit terug te zien in de studieresultaten. Deze staken zeer gunstig af bij het landelijk gemiddelde.

De pauzes waren ‘s morgens een uur of tien en ‘s middags om één uur. In de pauze aten we ons brood, wat we zelf meegebracht hadden en de koffie werd gemaakt van koffiebonen.
De koffie werd verzorgd door de conciërge van de school. Een gevulde koek was in die tijd ook nog wel te krijgen, maar catering zoals nu moest denk ik nog uitgevonden worden. Verder kaarten we in de pauze veel. “Toepen” en “Zeilen” zijn nog een paar namen van kaartspellen die nu bovenborrelen.

De lessen ervaarden we als student pittig maar te doen. Dit kwam mede door de toenmalige docenten, die de informatie goed konden overbrengen.

‘s Middags was het afhankelijk van je laatste lesuur hoe laat de terug weg naar huis begon. De reistijd, circa twee uur, kon nauwelijks benut worden om te studeren. Studeren in de trein viel namelijk niet mee, dus ‘s avonds moest tijd vrij gemaakt worden om te studeren. De tijd die hieraan besteed werd was uiteraard wisselend. Naarmate de tentamens inzicht kwamen, bestede je meer aandacht aan het studeren. De voorbereiding op de examens verliep bij een ieder weer anders, meestal waren de laatste weken een gekkenhuis. De tijd die aan huiswerk werd besteed was wisselend, maar gemiddeld twee á drie uur per dag. Uiteraard was naast het studeren genoeg tijd voor sport, stappen en ga zo maar door. De studiebelasting was geregeld vrij pittig, maar dat mag toch wel voor een HBO-opleiding?

Al met al heb ik een leuke studietijd in Alkmaar gehad.

Hidde Bekkering (1975). <

In het volgende STOHA-*bulletin*

- Peter Brakenhoff vanuit Albuquerque, NM, USA
- Interview met Frits Jansen
- STOHA donateurs aan het werk: Ton Verduin
- Afstudeerprojecten INHOLLAND 2007
- Sanering Buitengebied gemeente Graft de Rijp door Steven Koper
- Hoe krom is recht door Jos de Vijver
- En meer....

STOHA bulletin

...de student van *nu*

Ik zal mij even voorstellen ik ben Wouter Vessies en volg op dit moment aan de Hogeschool INHOLLAND de opleiding Civiele Techniek. Hiervoor heb ik eerst de MBO opleiding Grond-, Water-, en Wegenbouw gedaan op het Nova College in Santpoort-Noord.

Ik woon in Assendelft en ga iedere dag met de trein naar Alkmaar. Ik sta om kwart voor zeven op en om vijf voor half acht zit ik op de fiets onderweg naar het station om vervolgens met de trein naar Alkmaar te gaan. Op het station in Alkmaar aangekomen is het afhankelijk van het weer of ik ga lopen of de bus neem naar de hogeschool.

Een schooljaar is verdeeld in vier semesters. Elk semester bestaat uit drie onderdelen. Eén onderdeel is het maken van een project, de andere twee onderdelen zijn twee vakken. De studiebelasting voor elk onderdeel is gelijk. Voor ieder onderdeel staat 140 uur. Dit houdt in dat je ongeveer 40 uur per week bezig bent met school.

Een week ziet er ongeveer als volgt uit; drie dagen voor het maken van je project en twee lesdagen. Een projectdag kan je ook gebruiken voor het maken van opdrachten die behoren bij de vakken. Na de lessen is het meestal snel naar een computerlokaal gaan in de hoop dat er nog een computer vrij is voor het werken aan je project of de opdrachten die bij een vak horen. Tegenwoordig moet bijna alles gebeuren op de computer.

Vaste tijden voor pauzes hebben we niet echt. De pauzes zijn afhankelijk van hoe de roostermakers een tussenuur voor je ingeroosterd hebben zodat je kan eten. Een tussen uur valt meestal tussen twaalf en twee. Als we meerder lesuren van een docent achter elkaar hebben wordt halverwege de les een korte pauze ingelast voor het halen van een “bakkie” koffie.

Op de projectdagen ga ik meestal naar huis tussen drie en vier uur ’s middags.

Thuis gekomen wordt eerst even rustig gezeten. ‘s Avonds wordt gewerkt aan het project of aan de vakken, zodat je een projectdag in de week vrij kan maken om te werken. Als de tentamens en de inleverdatum van je project naderen dan wordt het wat drukker. Het leerwerk komt dan ook om de hoek kijken. De studie is goed te doen en je hebt genoeg vrije tijd.

Ik heb het tot nu toe erg naar me zin op de HTS.

Wouter Vessies, verwacht afstudeerjaar 2008 <

COMMUNICATIE

www.stoha.nl

Log nu in, omdat:

- Door in te loggen kun je je adresgegevens etc. wijzigen. Deze worden gebruikt voor het versturen van het bulletin en andere mailings;
- Door het opgeven van je emailadres, ben je ervan verzekerd dat je de laatste nieuwtjes omtrent excursies en andere STOHA activiteiten ontvangt;
- Je kunt je alleen opgeven voor excursies en andere activiteiten als je bent ingelogd.

Ben je je logincode kwijt, stuur dan een mailtje naar jouw jaarcommissaris en een CC-tje naar de webredactie op: webredactie@stoha.nl

STOHA-*bulletin*

Wegens tijdgebrek bij Mathijs Altena en het verkorten van het opmaak- en drukproces, wordt vanaf dit nummer de opmaak door de redactie verzorgd. Erik Vastenburg heeft namens de redactie deze taak op zich genomen.

Woorden van dank gaan uit naar Mathijs. Hij heeft de opmaak voor 8 STOHA bulletins verzorgd. De inspanningen van Mathijs hebben een professionalisering van het bulletin tot gevolg gehad en daarmee de uitstraling van het blad vergroot. <

Interview met
Adriaan de Koeijer

Op een dinsdagavond in juni ga ik namens de redactie van het STOHA-bulletin op pad om een interview af te nemen. Ditmaal gaat de reis naar Purmerend. Al snel doemt de file op en in de verte zwaaien de lampen van de politie. Ter hoogte van afslag Neck is een ongeluk gebeurd. Het verkeer wordt omgeleid en na 10 minuten vertraging vervolg ik mijn weg.

Rijdend over het asfalt merk ik op dat de afrolgeluiden duidelijk hoorbaar zijn. De overgang naar het ZOAB is duidelijk waarneembaar. Bijna geruisloos rijd ik verder naar de stad bekend van zijn veemarkten, waar voorheen iedere dinsdag runderen, kalveren en schapen werden verkocht. Helaas heeft de uitbraak van mond- en klauwzeer een einde gemaakt aan de eeuwenlange traditie van openlucht veemarkt.

Echter vandaag ben ik op een andere missie, namelijk het interviewen van oud-gecommitteerde Adriaan de Koeijer. Na enige tijd zoeken in de wijk de Gors heb ik de woning van Adriaan gevonden. De auto wordt naast de oprijlaan geparkeerd. Vol bewondering kijk ik naar de mooie tuin, die vol in bloei staat. Een schitterend gezicht. Veel tijd geef ik mezelf niet om hiervan te genieten, want er is werk aan de winkel.

De deur wordt geopend en vriendelijk word ik onthaald door de vrouw van Adriaan. In de stijlvolle woonkamer neem ik plaats in de zithoek. Adriaan komt van boven en het interview kan beginnen. Het is geen vragenvuur, zo bleek achteraf. Adriaan begint namelijk enthousiast te vertellen over zijn periode als gecommitteerde.

Adriaan heeft Civiele Techniek gevolgd op de toenmalige HTS van Vlissingen. Geboeid door het vakgebied en de interesse in de techniek, doen Adriaan besluiten om na zijn afstuderen door te leren aan de Technische Universiteit in Delft. In 1974 kwam hij in dienst van Openbare Werken Alkmaar. De toenmalig directeur van die dienst, ir. Paul Wijnands, kreeg in 1975 het verzoek van de toenmalig directeur van de HTS Alkmaar, ir. Izaäk de Muynck, een gecommitteerde te leveren voor de eerste eindexamens aan de afdeling Civiele Techniek van zijn HTS. Wijnands vroeg Adriaan om, als pas afgestudeerde civiel technicus, gecommitteerde te worden. Zonder een moment te hoeven nadenken, ging Adriaan ogenblikkelijk op dit verzoek in. Daarbij kwam dat hij Izaäk de Muynck kende als adjunct-directeur van de HTS Vlissingen en als oom van een studievriend. Zo kwam Adriaan, als jongeling van 30 jaar, in het gezelschap van twee andere gecommitteerden terecht, namelijk; Jan de Moel, directeur van de gelijknamige wegenbouwmaatschappij in Alkmaar en ir. Chris Saul van de HBG in Den Haag.

De opleiding bestond op dat moment een aantal jaar. De HTS was in die tijd nog niet zo groot als nu. De opleiding werd vertegenwoordigd door de heren van Duiill, Vonk, Klinkhamer, Koenders en van der Moolen, mannen van het eerste uur.

De HTS besloot in die tijd afstudeeropdrachten verplicht te stellen om de studie af te ronden. Voor Adriaan de taak om samen met Jan de Moel en Chris Saul het begrip “afstuderen” vorm te geven. **>>**

De verschillende studierichtingen werden verdeeld aan de hand van de werkgebieden, waar zij op dat moment werkzaam waren. Jan de Moel het wegenbouw gedeelte, Chris Saul als constructeur verantwoordelijk voor het constructieve gedeelte en Adriaan nam de waterbouw voor zijn rekening.

Voor de studenten een overgang waarbij ze naast de techniek niet alleen het rapporteren onder de knie moesten krijgen, maar tevens het presenteren en verdedigen van hun scriptie. In het begin was dit aftasten en in de loop van de jaren werden de presentaties steeds beter. Niet alleen ontwikkelden de technieken om te presenteren, ook de houding van de studenten werd professioneler.

Adriaan vertelt dat de opleiding voornamelijk uit mannen bestond en het geregeld voor kwam dat de studenten hun zusters of vriendin voor het wagentje spanden om de rapportages te typen. Wanneer de studenten gewezen werden op typfouten, wilden ze wel eens zeggen: “maar dat heeft mijn vriendin getypt”. De studenten werden dan door Adriaan erop gewezen dat ze zulke opmerkingen in het bedrijfsleven niet konden maken en zelf verantwoordelijk waren voor de producten die zij leverden.

De onderwerpen voor het afstuderen kwamen uit projecten van het bedrijfsleven, gemeenten, waterschappen, de provincie of het rijk. Het kwam daarom wel eens voor dat de studenten direct na het afstuderen aan de slag konden bij de organisatie waar zij afstudeerden.

Het interview wordt kort onderbroken om te genieten van een kop koffie en thee. Ondertussen praten we rustig verder en kom ik tot de ontdekking dat Adriaan gewerkt heeft bij de gemeente Alkmaar. De werkgever waar ik nu werkzaam ben. We praten over de projecten waar Adriaan bij betrokken is geweest. Het rioleren van de binnenstad kan Adriaan zich goed herinneren. In de smalle winkelstraten in het centrum van Alkmaar was in die tijd geen riolering aanwezig. Dit project was een uitdaging, waarbij de overlast voor de winkeliers zo beperkt mogelijk werd gehouden. Hoewel in veel gevallen het zand tot aan de gevel lag, is het project soepel verlopen.

We vervolgen het gesprek en gaan in op de verschillende soorten studenten die te onderscheiden zijn. Volgens Adriaan kunnen de studenten in drie categorieën worden onderverdeeld. In de eerste categorie vallen de leerlingen die knoert hard werken en laten zien wat ze kunnen. In de volgende categorie vallen de leerlingen die de kantjes ervan af lopen. De studenten van een vijf-en-een-half. Een categorie studenten waar Adriaan niet over te spreken is. In de laatste categorie komen de studenten die zich in het zweet werken en toch niet hoger komen dan een magere zes. Een categorie waar het niet alleen voor de leraar, maar tevens voor de gecommitteerde een uitdaging is om deze studenten volledig tot hun recht te laten komen tijdens het examen en er alles uit te halen wat er in zit.

Na 15 jaar lang (1977 – 1992) met veel plezier gecommitteerde te zijn geweest en tussen de 200 en 250 studenten beoordeeld te hebben op hun afstudeerproject, zijn twee gevallen Adriaan specifiek bij gebleven. Eén daarvan heeft zowel de leraren en de gecommitteerden op hun neus doen kijken. Het was een student, die voldeed aan de categorie ‘twee student’. Een student die na zijn schriftelijk en mondeling volgens de gecommitteerde het HTS-diploma niet waardig was. Echter door een slimme rekentruc van de student, kon deze met de hakken over de sloot zijn HTS-diploma in zijn zak steken. Het volgende geval betrof een student, die tegen alle verwachtingen in zijn schriftelijk examen behoorlijk verknald had. Aangezien de leraren en gecommitteerde wisten dat deze student het in zich had om te slagen, benadrukten ze deze student om bepaalde punten voor zijn mondeling goed voor te bereiden. Echter op het moment suprème, liet de student het afweten. Dood leuk kondigde hij bij het binnenkomen van de zaal aan dat hij niets had kunnen voorbereiden. Iets wat niet door de beugel kon, aldus Adriaan. Vervolgens hebben de leraren en gecommitteerde besloten, deze student niet zijn mondeling af te nemen voordat hij dit redelijk voorbereid had.

Wanneer de studenten gewezen werden op typfouten, wilden ze wel eens zeggen: “maar dat heeft mijn vriendin getypt”.

Adriaan geeft aan dat hij het belangrijk vindt om goed met jongeren om te kunnen gaan, als je ervoor kiest om gecommitteerde te worden. De rol van gecommitteerde gaat bij Adriaan verder dan alleen het beoordelen van een afstudeerproject. Hij vindt het belangrijk om een student te kunnen adviseren bij het vervolgtraject welke ze kunnen ingaan. Zo kan Adriaan zich een speciaal geval herinneren. Een student die zich de theorie goed eigen kon maken, maar die na het behalen van zijn HTS-diploma nog niet klaar was om in het diepe gegooid te worden. Deze afgestudeerde heeft Adriaan toen de mogelijkheid gegeven om een stage te lopen, zodat hij met de juiste begeleiding assertief kon worden in het bedrijfsleven. Dit vindt Adriaan een van de leuke kanten en kan zo iets extra’s betekenen voor de studenten. Niet alleen tijdens de studie, maar ook daarna. Bij sommige studenten is het voor Adriaan duidelijk welke richting zij in de toekomst op zullen gaan. Dan is het een genot om te merken dat zo’n voorspelling ook daadwerkelijk uitkomt.

Bij het beoordelen van een afstudeerproject werd op een aantal criteria gelet. Zo werd in de rapportages vooral gelet op de technieken en de financiële gevolgen die beschreven werden. Bij de presentatie werd bekeken hoe het groepsproces en de manier van presenteren naar voren werden gebracht.

Hoewel de sociale vaardigheden nu een groot onderdeel zijn van de opleiding, was dat in de begin periode dat Adriaan gecommitteerde was niet het geval. Het presenteren van een project is een vak apart en daarom oefende de leraren Koenders en Klinkhamer het presenteren van de afstudeerprojecten.

Het presenteren van projecten tijdens de opleiding, vindt Adriaan een goed punt. Het vervult namelijk, naast de kennis van techniek, een belangrijke rol in het bedrijfsleven.
>>

Chr. Hoogendorp & Zonen b.v.

Nieuwerkerkerstraat 12 - 1175 KT Lijnden
tel. 023-5551262 - fax 023-5552227 - info@hoogendorp.nl

U moet bij ons zijn voor

Sloopwerk
bouwwerken
renovatie
ijzer sloopwerk
springwerk

Verhuur
draadkranen
hydraulische kranen
minikranen
shovels

Sanering:
asbest
bodem

Bouwkundig: t.b.v. sloopwerk

We vinden nieuwe wegen

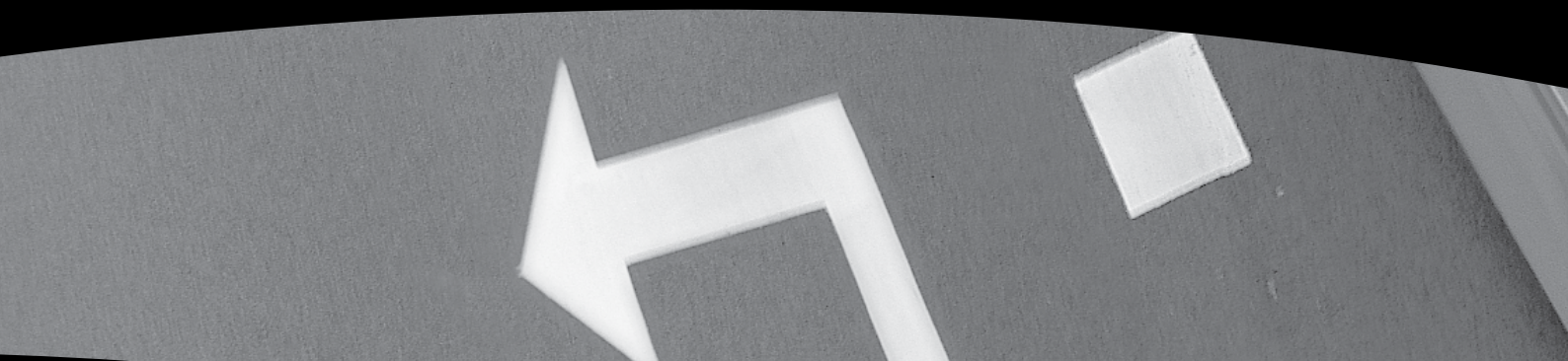

Ondernemen in infrastructuur. Dat is nieuwe wegen vinden waar anderen ze niet verwachten. Innoveren om tot verrassende totaaloplossingen te komen.

Daarom gaat Dura Vermeer verder dan het aanleggen van wegen, het ontwikkelen van bedrijfsterreinen of het bouwen van sport- en recreatieparken.

Zo ontwikkelt Dura Vermeer duurzame en geluidsarme asfaltproducten, integrale vervoerssystemen en dienstverlening op het gebied van mobiliteit. En dat doen we vaak risicodragend en altijd met verbeeldingskracht die gekoppeld is aan jarenlange ervaring.

Daarom maken we een wereld van verschil.

DURA VERMEER

Dura Vermeer Infrastructuur BV
Noord-Holland-Noord
Zuiddijk 12
1483 MA De Rijp
T (0299) 39 33 99
www.duravermeerinfrastructuur.nl

Adriaan de Koeijer met zijn collega's in 1976

Een punt voor verbetering is het geven van vakken als Engels en/of Duits. Adriaan denkt dat de technici van tegenwoordig steeds vaker geconfronteerd worden met andere talen, zeker nu projecten internationaal aangepakt gaan worden aangezien de grenzen meer opengesteld worden. Het is belangrijk om het vakgebied te kennen vanuit verschillende culturen en omstandigheden. Zo is de kennis die een 'Nederlandse' civiel technicus in huis moet hebben van bijvoorbeeld geologie anders dan die van een civiel ingenieur uit het buitenland. Adriaan heeft een goed gevoel bij de ontwikkelingen die de school in de loop der jaren heeft doorstaan, die zijn ten goede gekomen van de kwaliteit van de opleiding.

Zoals eerder aangegeven is Adriaan 15 jaar lang gecommitteerde geweest. 10 jaar daarvan als voorzitter van de gecommitteerden. Adriaan heeft veel plezier beleefd aan deze ervaring, hoewel het veel tijd heeft gekost om al die afstudeerrapportages grondig door te nemen. De ene rapportage las makkelijker weg dan de andere. De structuur van de rapportages kreeg in de loop der jaren steeds meer vorm. In de begin jaren was het moeilijk zoeken in de rapporten en al snel werd een inhoudsopgave toegevoegd. Aan de opbouw van het rapport werd meer zorg besteed. Later werd ook de vormgeving van het rapport een belangrijk punt. Elk rapport, dat Adriaan onder ogen kreeg, heeft hij met evenveel zorg behandeld voor de beoordeling, want het diploma dat uitgereikt werd, moest een bepaald nivea vertegenwoordigen. Deze inhoud kun je niet garanderen als afstudeerprojecten niet grondig worden bekeken.

Het behalen van een diploma is belangrijk, daarna is het de taak van de afgestudeerde om zich te bewijzen in de beroepspraktijk, aldus Adriaan. Als ingenieur heb je een bepaald vakgebied waar je je in kunt verdiepen. Niet alleen qua kennis, maar ook in ervaring. Als vakman is het van belang dat je laat zien dat je hier maatschappelijk goed mee om kan gaan meent Adriaan.

Adriaan is na zijn studie begonnen bij de gemeente Alkmaar, bij de afdeling Civiele Techniek, waar hij doorgroeide tot stafingenieur Openbare Werken. Daarna is hij bij de gemeente Purmerend werkzaam geweest als adjunct directeur Gemeentewerken. Een volgende baan deed zijn verwacht op bij de gemeente Haarlem, waar Adriaan gedurende de periode 1980 – 2000 directeur is geweest van o.a. de Sector Natuur en Milieu en de Sector Stadsbeheer. In 2000 is Adriaan voor zichzelf begonnen als freelance senior consultant, in Interantionale Samenwerking, waar Adriaan zich naast de Nederlandse markt richt op landen in Oost Europa of Azië. Hier brengt Adriaan adviezen uit op onder andere milieu gebied en geeft begeleiding om processen van A naar B tot een goed einde te brengen.

Als laatste geeft Adriaan aan dat het mooie van dit vakgebied is, dat het tastbaar is en aan een zeer belangrijke maatschappelijke behoefte voldoet. Denk bijvoorbeeld aan de Deltawerken; het is een concreet product, een product dat tastbaar is, een product van je denken en doen. Dit geldt natuurlijk niet alleen voor de Deltawerken, maar voor alle civiel technische objecten die gemaakt worden.

Namens de redactie,
Esther Dekker – de Kleijn <

In het volgende STOHA-bulletin interviewen we:

Frits Jansen

Wat heb jij altijd al aan Frits Jansen willen vragen?

Stel nu je vraag via redactie@stoha.nl

Tim Telleman en Goaitske de Vries winnaars STOHA Award

Deze keer in het STOHA-bulletin de afstudeercommissie aan het woord over de uitreiking van de STOHA afstudeerprijs.

Afstudeerders die in aanmerking komen voor de STOHA afstudeerprijs zijn genomineerd door de docenten op basis van door de STOHA gedefinieerde criteria. De vertegenwoordigers van de STOHA afstudeercommissie bezoeken de presentaties en bekijken de rapporten, alvorens een winnaar aan te wijzen.

De commissie aan het woord
Ons als afstudeercommissie is opgevallen dat veel medestudenten bij de presentaties van de collega's aanwezig waren. Dit is wel eens anders geweest. Dit jaar ziet de groep er weer hecht uit.

De STOHA hanteert de volgende criteria voor het beoordelen van de afstudeerscripties:
- Actualiteit;
- Originaliteit (eigen lijn volgen, inspelen op zaken die tijdens onderzoek naar boven komen);
- Uitvoerbaarheid;
- Financieel uitvoerbaar;
- Objectiviteit (niet volgzaam een bedrijfsopdracht, maar je eigen lijn kiezen).

Het afstudeerproject dat het beste scoort op deze criteria wint de begeerde STOHA afstudeerprijs. Dit jaar waren er twee genomineerde groepen, te weten:
- Tim Telleman en Goaitske de Vries;
- Rob van 't Hof, Bouke Doornbos en Roel Heddes (HDH Infra).

Goaitske en Tim hebben onderzoek gedaan naar gescheiden rioolstelsels en hoe daarin verbetering te krijgen. Terwijl Roel, Rob en Bouke een rondweg om Obdam hebben uitgewerkt als ontlasting voor de plaatselijke Dorpsstraat.

Beide leuke projecten en heel verschillend!
De opdracht van HDH Infra sprak ons aan vanwege het feit dat ze de opdracht zelf verworven hebben, gewoon door via de kranten op de actualiteit in te spelen. Tijdens het uitwerken van de opdracht heeft de groep continu contact onderhouden met alle betrokken partijen om op deze manier tot een zo passend mogelijke oplossing te komen. Deze aanpak mag als zeer professioneel bestempeld worden. Daarnaast is het een tastbaar project, waar direct mee begonnen kan worden.

Het duo Telleman/ de Vries viel op, ondanks de min of meer kant en klare opdracht van Grontmij, om de geheel eigen gekozen invulling en koers. Wat wij als commissie lekker eigenwijs vonden!
De presentatie van het tweetal oogde zeer ontspannen. De opdracht uitwerken is één, maar deze goed aan het daglicht brengen en mensen enthousiasmeren is twee. Tim en Goaitske zijn hier bijzonder goed in geslaagd. Daarnaast hebben zij een goede balans gevonden tussen kwantiteit en verdieping. Goed gemanaged! Het mag knap genoemd worden dat een beleidsstuk toch projectmatig is gemaakt.

Doorslaggevend was vooral het teamwork. Twee, ons inziens, geheel verschillende karakters die een mooie teamprestatie neerzetten, heel complementair. Tim voor de energie en Goaitske voor de regie! Waarbij vooral Goaiske (de nieuwe jaarcommissaris 2006) indruk heeft gemaakt. Zij beschikt over een goede krachtige uitstraling die kwaliteit en overtuiging uitstraalt. Complimenten in dit veelal mannenvak!

De STOHA afstudeerprijs 2006 wordt dan ook uitgereikt aan Tim en Goaitske. Vanaf heden staan jullie namen vermeld op het nieuwe STOHA afstudeerprijzenbord.

De afstudeercommissie,
Ron Oudeman (1986) en Melle Ketting (2001) <

STOHA ward

PENNINGMEESTER

Zoals jullie misschien al vernomen hebben heeft penningmeester Peter Donkerwolcke zijn functie per 1-1-2006 overgedragen aan mij, Germaine de Baar-Greefkes.

Ik ben afgestudeerd in 1995 en ben werkzaam als technisch adviseur bij Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Ik geef adviezen op het gebied van afvalwaterinzameling en transport, aan beheerders, planvormers, vergunningverleners, in projecten en aan gemeenten.

Penningmeester zijn is leuk en veelzijdig. Daarbij is het een goede gelegenheid om naast het jaarcommissaris zijn nog iets extra te kunnen doen voor de STOHA.

Mijn belangrijkste taak is het gezond houden van de financiële situatie van de STOHA, zodat alle donateurs kunnen blijven genieten van excursies en andere activiteiten. Daarom draagt de penningmeester zorg voor het betalen van alle rekeningen, stelt de jaarbegroting op, factureert aan sponsoren en adverteerders en zorgt voor de versturing van de acceptgiro's voor de jaarlijkse donaties.

De inkomende sponsorgelden en donaties worden gebruikt voor veel zaken:

- kosten van de website;
- excursies (elk jaar reserveert de STOHA hier een behoorlijk bedrag voor);
- reünies (ook hier reserveert de STOHA geld voor, een soort spaarpotje voor de volgende reünie);
- de afstudeerprijs;
- en het STOHA-bulletin.

De sponsoren zijn een belangrijke variabele inkomstenbron van de STOHA. Mede dankzij hen is de STOHA in staat om een mooi bulletin te drukken en om interessante excursies te organiseren.

Daarnaast vormen de donaties een heel belangrijke, vaste inkomstenbron!
De donateurs zijn zeer belangrijk voor het voortbestaan van de STOHA: een bijzondere stichting, die al meer dan 25 jaar bestaat en de enige in zijn soort is. Helaas nemen de donaties de laatste jaren af, daarom zou ik alle donateurs willen vragen om de komende weken goed op de post te letten, want de acceptgiro valt in de loop van oktober bij jullie in de bus!

Alle sponsoren en donateurs wil ik, ook namens het bestuur, bij deze enorm bedanken voor hun bijdrage!

Germaine de Baar-Greefkes **<**

Inmemoriam

Tim Loogman

☼ Alkmaar, 1 oktober 1951 † Alkmaar, 16 juli 2006

ZONDAG

Zondag had ik me voorgesteld
in de hangmat door te brengen
tussen de stevige stammen van de bomen
dicht boven de aarde
en van de hemel ver genoeg verwijderd
om me een mens op zijn plaats te voelen.

Maar het regende.

Hoe duidelijker je 't wilt zeggen
hoe slechter je uit je woorden komt.

Hoe dan ook willen wij jullie bedanken voor
alle steun en medeleven na het overleiden van

Tim

Beppie, Bram, René

Familie Loogman
Familie De Vos

Heiloo, augustus 2006.

Afstudeerproject

“Gescheiden stelsels, beoordelen en aanpakken”

In het kader van de STOHA afstudeerprijs presenteren wij met trots hieronder een beknopte samenvatting van ons afstudeerproject. Het afstudeerproject is voltooid binnen advies- en ingenieursbureau Grontmij in het kader van de opleiding Civiele Techniek aan de Hogeschool INHOLLAND. Begonnen wordt met een stukje achtergrond van het project…

Sinds het besef van de waarde van een goede oppervlakte-waterkwaliteit is gegroeid is er in de laatste jaren veel onderzoek gedaan naar de kwaliteit van afstromend hemelwater. De kwaliteit van de afgevoerde neerslag van het gescheiden stelsel, die via hemelwateruitlaten op het oppervlaktewater wordt geloosd, heeft soms nadelige effecten op de kwaliteit van het oppervlaktewater. Dit maakt dat de kwaliteit niet meer voldoet aan de eisen van de waterbeheerder.

Door vele factoren is het schatten van de vuilemissie van afstromend hemelwater op basis van literatuur niet voldoende nauwkeurig. Hier lag voor ons als afstudeerteam de uitdaging om een eenvoudige in het veld te hanteren methode te ontwikkelen om (vervuilende) hemelwateruitlaten te vinden en te beoordelen. Het afstudeerrapport beschrijft (de ontwikkeling van) deze methode. Bovendien wordt ingegaan op maatregelen om de vervuiling door deze hemelwateruitlaten terug te dringen.

Om tot bovenstaande methode te komen is gekeken naar de drie hoofdfactoren die iets zeggen over de vuiluitworp van de hemelwateruitlaten. Inrichting en gebruik van de omgeving, het onderhoud en de netheid van de omgeving en de effecten op het oppervlaktewater. Door middel van fysisch/chemische metingen, een visuele inspectie en specifieke metingen zijn deze hoofdfactoren gerelateerd aan de waarnemingen en metingen in het veld. Voorbeelden hiervan zijn het inspecteren van hemelwaterputten, meten van de slibdikte, een meting met filterzakken en het kijken naar de flora en fauna van het oppervlaktewater. Deze inspecties en metingen zijn uitgevoerd in de plangebieden Alkmaar-Noord en Heerhugowaard aan de hand van vier meetlocaties.

De resultaten van de metingen en inspecties, gesprekken met diverse partijen en de geraadpleegde literatuur hebben uiteindelijk een methode opgeleverd die eenvoudig in het veld toe te passen is.
De uiteindelijke methode bestaat uit een checklijst met alle parameters die van belang zijn en uit een beoordeling. Met de methode worden de volgende vragen beantwoord:

- Wat is het vervuilingskarakter van de gescheiden stelsels?
- Welke gescheiden stelsels zijn meer vervuilend (prioritering)?
- Welke gerichte maatregelen kunnen worden uitgevoerd?

Vervolgens is de methode getest op “algemene toepasbaarheid” in het testgebied Langedijk. Ook is een controle uitgevoerd op de methode door middel van laboratoriummonsters van het afstromende hemelwater. Bovendien zijn in een klankbordgroep de resultaten besproken en bediscussieerd aan de hand van stellingen. Dit met deskundigen van onder andere gemeente Alkmaar, het HHNK, TNO en Grontmij.

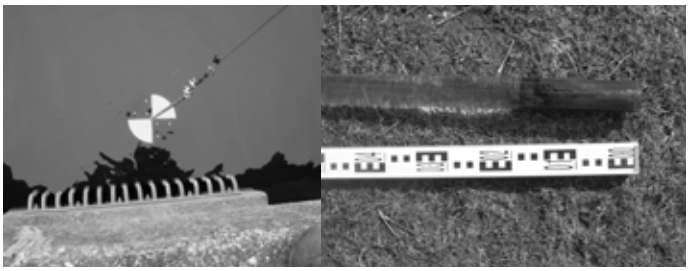

Hebben we je interesse gewekt met bovenstaande samenvatting en wil je meer weten over de resultaten en conclusies? Neem dan contact op (via jaarcommissaris 2006) en lees nog meer over dit afstudeerproject. Voor ons is het een ontzettend uitdagend, leuk en leerzaam project geweest en we kijken dan ook terug op een geslaagde afstudeerperiode!

Tim Telleman en Goaitske de Vries (2006) <

STOHA *feiten & cijfers*

Een analyse van de jaren 1975 tot en met 2005

Oprichting en doelstelling
Met dit artikel willen de jaarcommissarissen een beeld schetsen van de activiteiten die tot nu tot zijn opgepakt en uitgevoerd om invulling te geven aan de doelstelling van de STOHA.
Om die doelstellingen te kunnen realiseren gebruikt de STOHA niet alleen het geschreven woord, maar is het toch vooral het fysieke contact tussen de donateurs onderling waarmee we de geest van de STOHA levendig willen houden.
Het initiatief om te komen tot, van wat toen nog genoemd werd, een vereniging van oud-leerlingen H.T.S.-Alkmaar, afdeling Civiele Techniek is ooit genomen door dhr. Otto Koenders, docent vanaf het eerste uur en afdelingshoofd van de afdeling Weg- en Waterbouw.
In een notitie van de hand van Jan Meurs (1977) kunnen we lezen dat op vrijdag 16 juni 1978 dhr Otto Koenders, Theo Lammerts (1975), Anne Fokke de Vries (1976), Jan Meurs en Peter van Langen (1978) samen om tafel hebben gezeten en gebrainstormd hebben over hoe de contacten tussen de afgestudeerden onderling en met de school in stand gehouden zouden kunnen worden. Men wil zich gaan richten op:

- het bijhouden van een adressenbestand;
- het organiseren van een jaarlijkse reünie;
- het uitgeven van een informatie periodiek.

En om direct maar inhoud te geven aan het initiatief werd in datzelfde jaar nog de eerste reünie georganiseerd.
Vanuit dezelfde periode stamt het begrip Jaarcommissaris. De hierboven genoemde heren hebben zichzelf namelijk verheven tot Jaarcommissaris van hun afstudeerjaar en besluiten dat de school, dhr. Koenders dus, er voor zorg draagt dat in het vervolg van ieder afstudeerjaar één Jaarcommissaris wordt benoemd. En zo is het belangrijkste orgaan dat de doelstelling van de STOHA moet zien te realiseren, de Raad van Jaarcommissarissen, ontstaan. Zolang de STOHA bestaat groeit dus per definitie de Raad jaarlijks aan met één afgevaardigde. Het aantal Jaarcommissarissen bedraagt, gerekend van 1975 t/m 2005, inmiddels 31. Na het enthousiaste begin zakken de activiteiten tussen 1978 en 1983 een beetje weg. Wel wordt er 4-maal een periodiek uitgebracht maar van enige structuur in overleg of vergadering is geen sprake.
Dat verandert in de vergadering van 6 mei 1983. In deze vergadering wordt besloten om een stichting in het leven te roepen omdat men vindt dat een stichting flexibeler kan opereren dan een vereniging. Een nadeel zou kunnen zijn dat een stichting minder democratisch is, alhoewel dit nadeel grotendeels wordt ondervangen door de bemoeienis en betrokkenheid van de jaarcommissarissen.
Op 2 december 1983 passeert de akte van oprichting bij notaris Van de Stadt te Alkmaar.
De STichting Oud- Hts-studenten Alkmaar is een feit.
De stichting kent als hoogste orgaan de Raad van Commissarissen, die samengesteld is uit oud-studenten van HTS-Alkmaar, per afstudeerjaar één student en maximaal twee vertegenwoordigers van de HTS zelf.
Om de diverse activiteiten te sturen en te coördineren wordt vanuit de Raad een Dagelijks Bestuur gekozen bestaande uit een voorzitter, een secretaris en penningmeester. De voorzitter is daarmee tevens het gezicht van de STOHA naar buiten toe en aanspreekpunt voor de HTS.
Vanaf de oprichting hebben de volgende voorzitters de STOHA aangevoerd en de vergadering van de Raad van Jaarcommissarissen voorgezeten:

- periode 1983 – 1989: Anne Fokke de Vries (1976);
- periode 1989 – 1995: Jan Jorna (1979);
- periode 1995 – 2001: Peter de Vries (1977);
- periode 2001 – heden: Marten Kingma (1987).

De vergadering van de Raad
De Jaarcommissaris is de bindende factor tussen de oud-studenten en de STOHA. Van zijn enthousiasme en betrokkenheid hangt het af hoe “succesvol” een bepaald afstudeerjaar (nog) is binnen de STOHA. De eerste drie jaren na de oprichting vergaderde de Raad 3 tot 4 keer per jaar, daarna zijn voor de diverse activiteiten commissies ingesteld en kan worden volstaan met een tweetal vergaderingen per jaar. Tot en met de voorjaarsvergadering van 2006 is de Raad officieel 55 maal in vergadering bijeen geweest. Deze vergaderingen verlopen volgens een standaard agenda waardoor alle activiteiten van de STOHA de revue passeren, de diverse commissies leggen aan de Raad verantwoording af, nieuwe initiatieven worden besproken en eventueel in stemming gebracht. Het bijwonen van deze vergadering is geen zware opgave, het echte werk vindt immers plaats binnen de commissies, en het kost je slechts twee keer per jaar een vrijdagavond. Bovendien verlopen deze vergadering altijd in een uitstekende sfeer en wordt na afloop, onder het genot van een nootje, een biertje of wat fris, gezellig nagezeten en de ontwikkelingen in zowel het privé als wel het zakelijke milieu besproken. Een voorbeeld in optima forma van hoe aan de doelstelling van STOHA, zei het in kleine kring, wordt voldaan.

Figuur 1 geeft de presentie weer van de Jaarcommissaris ten opzichte van het aantal vergaderingen dat hij vanaf zijn aantreden bij had kunnen wonen.
Puur theoretisch scoort de Jaarcommissaris 2005 (100%) hierin het beste; maar drie uit drie is wel erg gemakkelijk.

Het is niet toevallig dat de jaarcommissarissen van 1987 (90%) en 1979 (87%) een fantastische score hebben, beiden zijn voorzitter geweest en die van `87 is het zelfs nog. >>

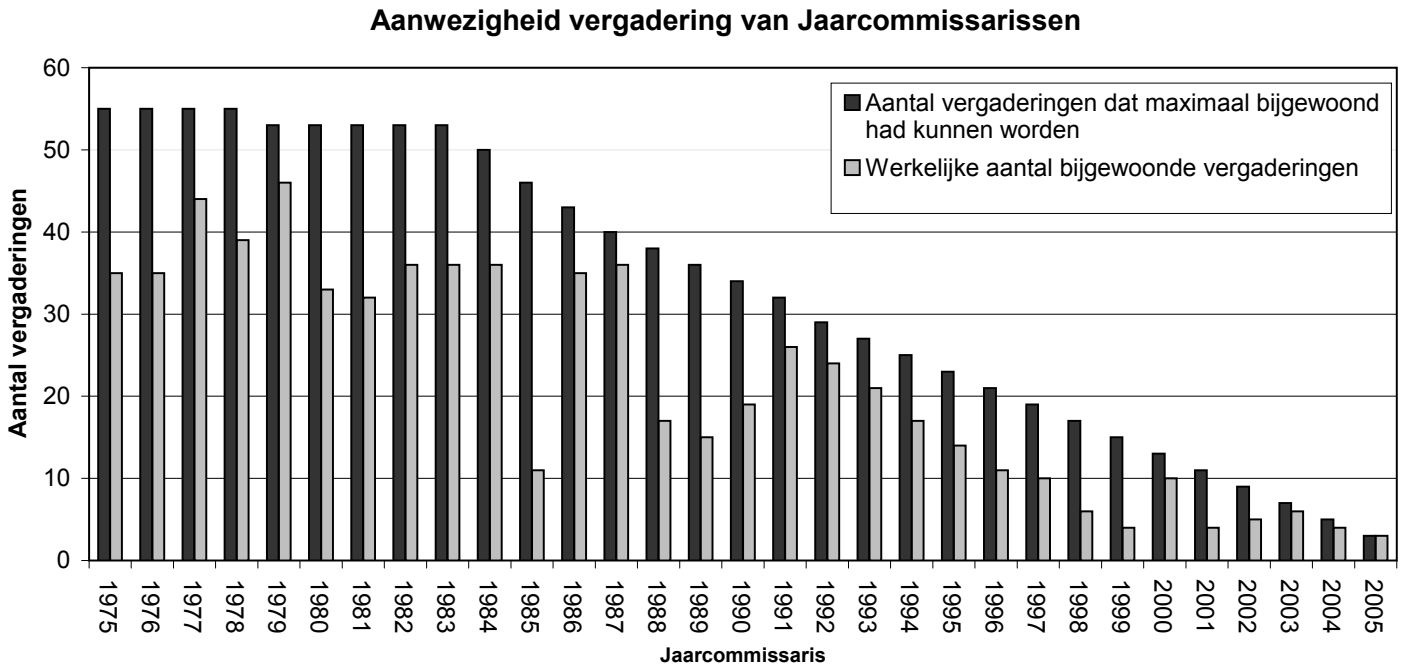

Figuur 1, aanwezigheid vergadering van Jaarcommissarissen

Het toont hun betrokkenheid bij activiteiten van de STOHA.
De presentie van de jaren 1985 (24%) en 1999(27%) is niet echt fraai. Hopelijk dat deze publicatie hierin enige verandering kan brengen. Gemiddeld worden de vergaderingen door zo`n 15 – 20 personen bezocht.

Het STOHA-bulletin

Het STOHA-bulletin is vanaf het begin hét communicatie-middel. In het bulletin kan een ieder zijn verhaal kwijt, komen technische onderwerpen aan de orde, worden (oud) docenten geïnterviewd, stellen STOHA-donateurs zich voor, worden aankondigingen gedaan voor op handen zijnde festiviteiten, kun je je werkgever/bedrijf door middel van een advertentie aanprijzen en wordt regelmatig het financiële wel en wee aan de orde gesteld.
Tot en met de uitgave voorjaar 2006 zijn tot nu toe 48 STOHA-bulletins verschenen.
Het Bulletin heeft in de jaren een duidelijke ontwikkeling doorgemaakt. Grote waardering is op zijn plaats voor Piet Warnaar (1982) die tot en met uitgave 1991-1 in zijn ééntje 20 uitgaven heeft verzorgd. Sinds die tijd is een commissie, bestaande uit vesrchillende jaarcommissarissen, actief waarbij de werkzaamheden worden verdeeld over meerdere schouders. De samenstelling van de commissie is in de jaren veranderd. Het is altijd weer een hele toer om het bulletin op tijd gevuld te krijgen. Wel is het zo dat wanneer de redactie donateurs benadert deze graag meewerken om een artikel te schrijven, maar dat er weinig spontane aanbiedingen vanuit de STOHA-donateurs zelf komen. Er zitten dus veel schrijvers die de drempel nog iets te hoog vinden. Schroom niet! Heb je iets te vertellen, lever je verhaal aan en de redactie zorgt voor de verdere verwerking. Bovendien mag het STOHA-Bulletin best gezien worden. Een leestafel zou trots moeten zijn waneer ons Bulletin deel uitmaakt van het aanwezige leesvoer.

Reünies

Eén van de doelstelling van de STOHA is het organiseren van reünies. Ooit was het de bedoeling om dit jaarlijks te doen, maar al snel is de Raad tot de conclusie gekomen dat dit (zeker ook financieel) niet haalbaar is. Daarnaast worden er jaarlijks ook andere activiteiten georganiseerd waarbij de STOHA-donateurs elkaar kunnen ontmoeten.
Tot nu toe zijn er 6 grote reünies gehouden, waarbij de opkomst de laatste keren zo rond de 30% lag. In het STOHA-Bulletin 2004-1 zijn de foto`s opgenomen die een indruk geven van de sfeer waarin reünies zich plegen af te spelen.

Datum	Plaats	Aantal oud studenten
15-10-1978	HTS-Alkmaar	?
06-07-1984	HTS-Alkmaar	?
30-10-1988	HTS-Alkmaar	circa 150
23-10-1993	De Soos	circa 190
31-10-1998	De Hertenkamp	circa 200
01-11-2003	Koekenbier	235

Naast de hier genoemde “grote” reünies zijn er ook door de diverse afstudeerjaren initiatieven ondernomen om alleen op “klas-niveau” gezellig met elkaar te borrelen en ergens een hapje te eten. Worden de grote reünies georganiseerd door “aangewezen vrijwilligers” vanuit de Raad, op klas niveau kan iedereen het initiatief naar zich toetrekken. Bel of mail naar je Jaarcommissaris en de bal gaat rollen. En alvast veel plezier toegewenst!

Open dagen

Het doel van de Open dagen was vooral het informeren van de studenten, maar vooral ook van de toekomstige studenten over de tijd na de opleiding.
Vanaf de oprichting is de STOHA met een stand aanwezig geweest. Animator en voorman is Roel Korf (1981) en samen met Kees-Jan Groot (1987) zijn zij verantwoordelijk voor de aankleding en de standbemanning. Toch was er van het begin af aan de wanklank dat er weinig contact met de potentiële studenten was. Bovendien werd door de HTS de stand van de STOHA steeds verder “weggestopt”. Ook een in 1993 in het leven geroepen commissie Open dagen bleek niet in staat om de geringe belangstelling een andere wending te geven. >>

De studenten in spé hebben geen belangstelling voor de STOHA. Wel blijkt dat veel Oud-Studenten de Open dagen bezoeken en zodoende had de standbemanning vaak toch nog enige aanspraak. In 1996 wordt tijdens de vergadering van Jaarcommissarissen het besluit genomen om voorlopig niet meer aan de Open dagen deel te nemen. Roel en Kees-Jan blijven echter latent in functie.

Vacaturebank

Eén van de ideeën die tijdens een vergadering van de Raad in 1996 is geopperd en uitgewerkt, is het opzetten van een Vacaturebank. Er is een structuur bedacht waarbij oud-studenten en potentiële werkgevers met elkaar in contact zouden kunnen komen.
Maar niet ieder initiatief wordt gelijk een succes. Afgesproken was om de Vacaturebank in ieder geval 3 jaar een kans te geven. Tijdens de vergadering van de Raad in oktober 1999 wordt besloten om per direct geen vervolg meer te geven aan de Vacaturebank. In drie jaar tijd hebben zich slechts twee werkgevers en één oud-student aangemeld.

STOHA-plus

Wel een regelrecht succes mogen de activiteiten van de STOHA-plus commissie genoemd worden. Een commissie die zich bezig houdt met het organiseren van Thema-middagen en Excursies. Nu moeten we wel zo eerlijk zijn en bekennen dat de ene activiteit iets succesvoller is dan de andere. De combinatie van kennisoverdracht en het weerzien met oud-studenten beantwoord volledig aan de doelstellingen van STOHA. Daar waar de excursies uiteraard op locatie worden gehouden, vinden de Thema-middagen steevast plaats in het gebouw aan de Bergerweg 200. Hiermee zijn de Thema-middagen ook gemakkelijk toegankelijk voor de studenten van de afdeling Civiele-Techniek alhoewel ze daar zelf, gezien de geringe belangstelling, wellicht een andere mening over hebben.

Datum	Onderwerp	Belangstellende
27-10-1991	Ontwikkeling Schiphol 2000	?
29-01-1993	Beton in relatie tot milieu	?
21-04-1995	Millieu Effect rapportage	circa 150
30-10-1997	HAL-Symposium	circa 190

Het HAL-Symposium vormde, voor wat betreft de belangstelling, een positieve uitzondering. En terecht, want tijdens deze groots opgezette middag, met zeer ter zake kundige sprekers, werd uitgebreid ingegaan op de ontwikkeling van de Vinex-locatie Heerhugowaard, Alkmaar en Langedijk. Leidraad voor de aanpak van dit gebied is de inspirerende en integrale toekomstvisie van de befaamde stedebouwkundige Ashok Bhalotra. Een belangrijk onderdeel van deze visie is “De Stad van de Zon” waar woningbouw, verkeer, vervoer, recreatie, natuur en landschap in onderlinge samenhang worden ontwikkeld.
Anno 2006 bevindt het project zich in een afrondende fase en kunnen we van twee dingen zeker stellen:

- er zullen zeker STOHA-donateurs op één of andere manier bij de ontwikkeling van dit gebied zijn betrokken;
- er zullen zeker STOHA-donateurs dit gebied tot hun woonomgeving mogen verklaren.

Een verhaal apart vormen de excursies; voor wie nog niet eerder is mee geweest, dan heb je wat gemist. Wat dan, zul je kunnen vragen? Wel de onderstaande bloemlezing spreekt voor zich. En aansluitend is er altijd ruimte voor een hapje en een drankje.
Eénmaal ging de excursie zelfs zover dat er overnacht moest worden. Bezwaarlijk, welnee, er gaan zelfs stemmen op om het nog eens dunnetjes over te doen.
Geïnteresseerd geworden? Neem rustig eens een kijkje op www.stoha.nl. Dankzij de digitale camera zijn met name de laatste uitstapjes uitgebreid in beeld gebracht.

Reeds 21-maal (Zie Figuur 2) hebben honderden oud-studenten, maar ook menig docent, harde wind en regen getrotseerd of onder zwoele zomerse omstandigheden gekeken en geluisterd naar wat bouwend Nederland ons constant te bieden heeft. En regelmatig zul je vast wel met enige trots tot de ontdekking komen: hé aan dit project heb ik ook nog meegewerkt. Wellicht beleidsmatig, als ontwerper/constructeur, als aannemer, als grondstofleverancier, als keuringsinstantie of beheerder. En dat is juist het leuke van zo’n excursie; je ziet de STOHA-donateur in zijn natuurlijke omgeving, aan het werk! Niet onvermeld mag blijven de grote animator achter de excursies: Jan Jorna (1979). De eerste jaren met wisselende partners, maar vanaf 1993 samen met Rob Niele (1983) een vast duo vormend en altijd maar weer op zoek naar aansprekende projecten. Raakt de inspiratie dan nooit op, wordt hun wel eens gevraagd. En steevast is hun antwoord altijd: “het kost geen enkele moeite, gewoon een kwestie van de goede contacten hebben”. En wat ons betreft mogen ze nog zo jaren doorgaan.

Afstudeerprijs

Een activiteit die voor de oud-studenten wellicht iets minder in het oog springt maar die door de afstudeerders hogelijk wordt gewaardeerd, is de instelling van de STOHA-afstudeerprijs. Een initiatief van STOHA-donateur en tevens docent Bert Kuipers (1977). Omdat de afstudeeropdracht een belangrijk onderdeel vormt van de opleiding – en daar mee bezig zijnde ook vaak al relaties worden gelegd met toekomstige werkgevers – willen wij, juist als STOHA, hieraan een extra stimulans geven. De ingeleverde werkstukken worden eerst beoordeeld door de vakdocenten, en zij nomineren een aantal projecten.
Vanaf dat moment komt een commissie van de Jaarcommissarissen in actie om naast de algemene schoolcriteria de projecten specifiek te beoordelen op:

- de realisatiekans van het project;
- de originaliteit van de uitwerking;
- de originaliteit van de presentatie;
- de mate waarin samenwerking met bedrijven tot stand is gekomen op initiatief van de afstuderende.

Bij de mondelinge verdediging van de genomineerde opdrachten is altijd minimaal één vertegenwoordiger van de STOHA aanwezig. Vanaf 1996 wordt jaarlijks een prijs beschikbaar gesteld van ca € 250,-- die standaard, en voor de 11e keer alweer, wordt uitgereikt tijdens de uitreiking van de Getuigschriften. Vanaf 2001 wordt het iets ingewikkelder omdat het afstuderen nu op twee momenten kan plaatsvinden; in juni en in januari. De commissie besluit echter dat er per jaar maar één keer een STOHA-afstudeerprijs wordt uitgereikt. >>

Datum	Onderwerp	Belangstellenden
09-10-1978	Aanleg Zeeburgerbrug en -tunnel	45
18-11-1988	Project Schiphol – Cobeton / KWS	35
17-03-1989	NMB-gebouw nabij “De Amsterdamse Poort”	25
27-10-1989	Aanleg Willemsspoortunnel in Rotterdam	40
30-11-1990	Nieuwbouw Tweede Kamer der Staten Generaal	35
26-04-1991	Cementfabriek ENCI B.V. - Maastricht	26
17-01-1992	NAM-platform (GBS-project) Rotterdam	25
18-09-1992	Nieuwbouw AVI-West - Amsterdam	?
21-01-1994	Kantoor Gasunie - Groningen	?
21-10-1994	Stormvloedkering Nieuwe Waterweg (BMK)	30
07-04-1995 06-10-1995	AJAX – Stadion en Transverium Amsterdam Zuid-Oost	Totaal 130 man!
07-03-1997	2e Heinenoord(boor)tunnel – Barendrecht	30
10-09-1999	Renovatie Circuit Zandvoort	35
06-10-2000	De Groene Golf; Haarlemmermeer in beweging	60
12-04-2002	Navidukt Enkhuizen	45
08-11-2002	Aanleg Rijksweg A5 - Badhoevedorp	60
13-12-2003	Almere Stadscentrum	22
22-10-2004	Jachtwerf Jongert B.V. - Wieringenwerf	84
23-09-2005	De verkeerscentrale “De Wijde Blick” te Velsen-Zuid en Spuigemaal nabij sluizencomplex IJmuiden	58
15-09-2006	DSB (AZ) - Stadion Alkmaar	103

Figuur 2, overzicht excursies en aantal deelnemers

De mondelinge verdediging van de nominaties wordt tegenwoordig op video vastgelegd. En dit om een eerlijk vergelijk te kunnen krijgen met de presentaties van hetzelfde afstudeerjaar, maar die een half jaar later worden gehouden. Voor Ben Hoedjes(1976)en Ron Oudeman (1986), scherprechters vanaf het eerste uur een hele klus waarvoor we best ons petje mogen afnemen.
In 2004 horen we echter voor het eerst enige kritiek…. De studenten zouden de prijzenpot te schraal vinden!?! De commissie STOHA-afstudeerprijs is echter van mening dat geld vergankelijk is en de eeuwige roem je nooit meer kan worden ontnomen. Toch komt de Raad van Jaarcommissarissen met een werkzaam compromis, door Germaine de Baar-Greefkes (1995) is een fraaie bokaal ontworpen die de winnaars met trots mogen laten zien en op het geldbedrag heeft een inflatiecorrectie plaatsgevonden.

Financiën
En als we het dan toch over de financiën hebben, komen we direct terecht bij een éénmansfunctie binnen de raad, die van de penningmeester. De afgelopen zes jaar zijn de penningen beheerd door Peter Donckerwolcke (1978). Belangrijkste zorg van penningmeester zit, in het geval van de STOHA, aan de inkomsten kant. Het uitgeven, daar zorgen de andere jaarcommissarissen wel voor.
De Stichting is voor het grootste deel afhankelijk van de bijdrage van de donateurs. En juist die bijdrage kent een wat zorgelijke ontwikkeling (Zie Figuur 3). Niet dat wij nu vinden dat de persoonlijke bijdrage te gering zou zijn.
Een gemiddelde donatie van rond de €12,-- of iets meer per jaar vinden wij een prachtig mooi bedrag. Alleen het aantal donateurs schommelt al jaren tussen de 2 à 300 en dat terwijl het totale donateursbestand dit jaar de 1000 gaat passeren.
Dit betekent een respons van iets meer dan 30%, terwijl in de beginjaren 50% of hoger zeker niet abnormaal was. Betekent dit dat we een groot deel van de donateurs kwijt zijn? Het antwoord ligt ook bij de jaarcommissarissen. Het is hun verantwoordelijkheid om het adressenbestand “up to date” te houden en af en toe te laten merken dat de STOHA nog volop in beweging is.

Toch is de STOHA niet echt armlastig getuige Figuur 4.

Belangrijke jaarlijkse uitgaven zijn altijd weer de kosten voor de opmaak, het drukken en versturen van het STOHA-Bulletin en af en toe is het een excursie die wat uit de hand loopt. Het bedrag dat jaarlijks aan donaties binnenkomt is de laatst jaren redelijk constant en dat is, zoals hierboven toegelicht toch iets wat ons zorgen baart.
Wel is het eigen vermogen de laatste jaren redelijk snel toegenomen en hiermee heeft de STOHA een flinke buffer om eventuele financiële tegenvallers op te vangen. Het schept tevens de ruimte om interessante activiteiten te gaan ondernemen. Zijn er wellicht ideeën? Geef ze door aan je jaarcommissaris en de Raad zal zich erover buigen.
De positieve ontwikkeling van het eigen vermogen hebben we te danken aan onze sponsors.

Sponsoring
Tijdens een gezellig samenzijn na afloop van de excursie op 6 oktober 2000 was het ineens zover. Het fenomeen sponsoring dringt de STOHA binnen. Engenius Support, intermediair op de (technische) arbeidsmarkt, stelt voor om de borrel na afloop te betalen.
Maar daar stopte het niet mee; heel slim heeft Engenius zich meester gemaakt van vele visitekaartjes, want tegen inlevering deed je mee aan een verloting waarbij een >>

heuse vliegles viel te winnen. Jan Ranzijn (1975) was uiteindelijk de gelukkige.
Tijdens de opvolgende vergadering van de Raad is er nog wel gediscussieerd over de wenselijkheid van dit soort praktijken, in principe zouden we als STOHA graag alle activiteiten uit eigen middelen willen organiseren. Maar ja als er éénmaal een schaap….

Engenius is inmiddels gepromoveerd tot hoofdsponsor van de STOHA. En dat betekent dat er ook nog sub-sponsors zijn, te weten: ENCI BV, Dura Vermeer, Chr. Hoogendorp en Zonen en KWS. En waarom ook niet. Alle genoemde bedrijven zijn op zich weer werkgevers van STOHA-donateurs en daarmee is de cirkel rond.
Ook de bijzondere bijdrage van KWS mag hier best wel eens genoemd worden. Voor 1991 werd door de Raad vergaderd in de diverse huiskamers, konden we af en toe (maar wel met moeite) terecht op de HTS en werd zelfs wel eens ergens een zaaltje gehuurd. Gelukkig is dat verleden tijd en vanaf 1991 maakt de Raad gebruik van het aanbod van KWS om van hun kantine gebruik te maken in hun regiokantoor in Heerhugowaard. En zolang we er allemaal nog in passen hopen we voorlopig nog van deze gastvrijheid gebruik te mogen maken.

beheerder van het adressenbestand en Mathijs Altena (1998) als vormgever zijn de bouwers van ons site. Hulde voor het werk dat ze tot nu toe hebben verricht.
De website krijgt regelmatig bezoek; gemiddeld wordt de site door 18 personen per dag bezocht en dit aantal bezoekers is redelijk constant gemeten over het afgelopen jaar.

Verreweg de populairste pagina´s zijn de excursie pagina (43%) en de adressen pagina (33%).
Ruim 820 keer is ingelogd, waarschijnlijk om te trachten om de eigen gegegevens te wijzigen of een boodschap aan de website toe te voegen. Helaas is dit 313 keer mislukt! Het meest wordt deze functionaliteit echter door de jaarcommissarissen zelf gebruikt (399 keer). Op dit moment staan er 995 actieve oud studenten geregistreerd, waarvan van 101 personen het adres niet is geregistreerd. Van 447 personen is het E-mail adres ingevuld, alleen blijkt bij 41 personen hiervan het adres niet te kloppen. Dit is natuurlijk jammer, want in het vervolg mis de mailings voor nieuwe activiteiten. Van 12 personen zijn de gegevens verwijderd, hetzij dat zij overleden zijn, hetzij op eigen verzoek. Nog lang niet worden alle uitgegeven inlogaccounts gebruikt.

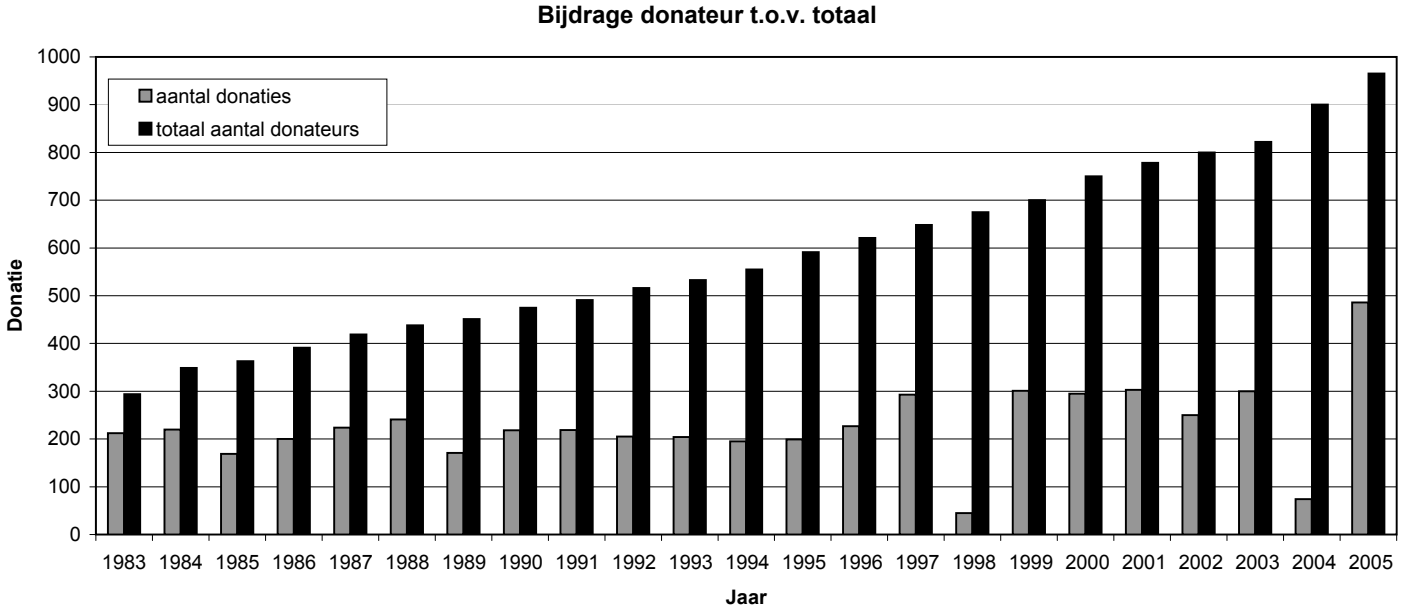

Figuur 3, bijdrage donateur t.o.v. totaal

www.STOHA.nl
Eerder in dit stuk is het STOHA-Bulletin genoemd als hét communicatiemiddel. Toch moeten we dit in het huidige tijdsbeeld wat nuanceren. Een gedrukt medium is natuurlijk één richting- verkeer. Met het in de lucht brengen van de website zijn we interactief. Kunnen STOHA-donateurs hun eigen gegevens actualiseren, hebben ze toegang tot hun jaargenoten, kunnen ze boodschappen kwijt en zich opgeven voor activiteiten. Inlog vergeten? Stuur even een mailtje naar je jaarcommissaris en die helpt je verder. Hoe completer het adressen bestand, met name je E-mail adres, des te makkelijker wordt het om je te informeren over aanstaande activiteiten. Bovendien scheelt het de penningmeester de nodige porto-kosten.
Een commissie onder aanvoering van Mark Brattinga (1992) is doende om de website in de breedte met meer onderwerpen in te vullen. Onno Witvliet (1987) als

Nogmaals, ben je hem kwijt? Mail even met je jaarcommissaris en een cc-tje naar de webredactie (webredactie@stoha.nl)!

Een aantal jaarcommissarissen is nog niet genoemd, maar de volgende twee mogen we zeker niet vergeten: Rian Duinmeijer (1991) en Annemieke Smit-Edelman (1993) als de stille krachten binnen de Raad in hun functie als secretaris. Met name dankzij hun notulen ben ik in staat geweest deze uitgebreide bloemlezing over de activiteiten van de Raad voor jullie weer te geven. Een Raad waarbinnen jaarcommissarissen met veel plezier nadenken, vergaderen, beslissen, schrijven……. En niet alleen omdat ze dat leuk vinden, maar vooral om invulling te geven aan de doelstellingen van onze STOHA.

Peter de Vries (Jaarcommissaris 1977). <

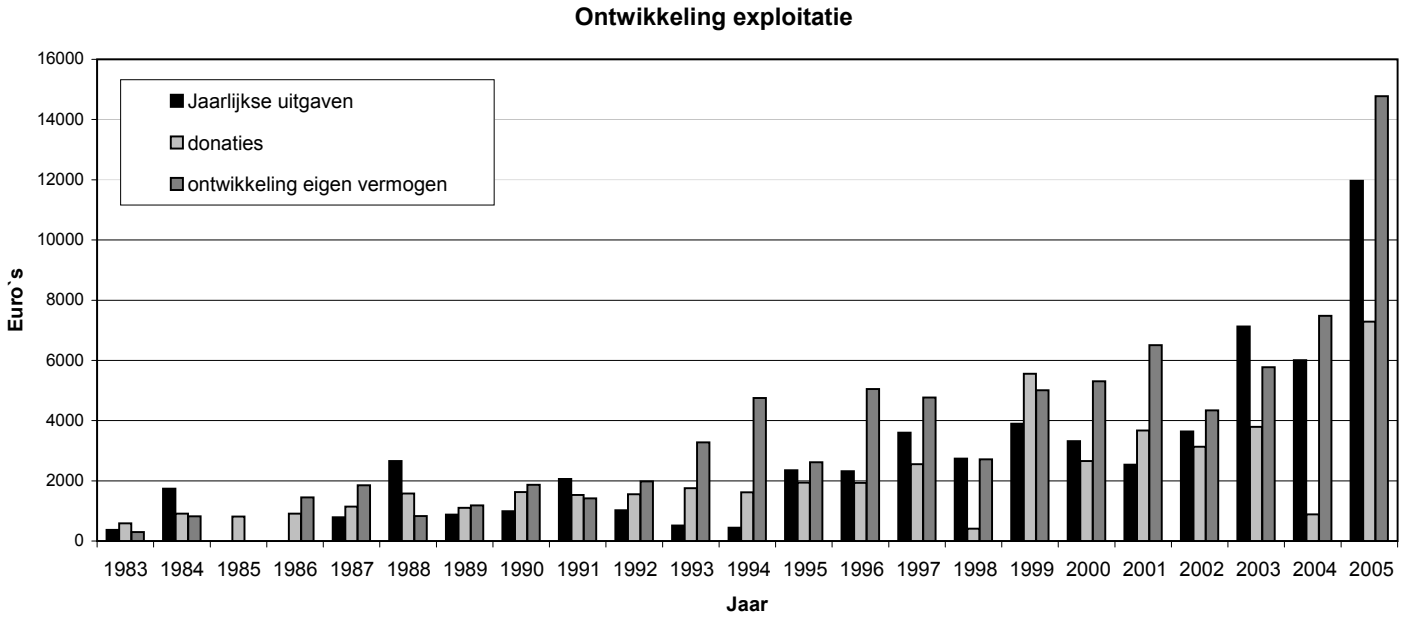

Figuur 4, ontwikkeling exploitatie

COLUMN

HOE KROM IS RECHT?

Leidt een NMa-boete altijd tot uitsluiting bij een aanbesteding?

De voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht heeft recentelijk een belangrijke uitspraak gedaan over de mogelijkheid van uitsluiting van deelnemers bij aanbestedingen.

In een zaak die de rechter voorgelegd kreeg had een gunning plaatsgevonden, maar na afloop van de gunning wees een teleurgestelde inschrijver de aanbestedende dienst erop dat een aantal inschrijvers een NMa-boete opgelegd had gekregen, wegens verboden vooroverleg. Hiertoe behoorde ook de uiteindelijke winnaar van de aanbesteding.

De teleurgestelde inschrijver deed een beroep op de Beleidsregels BIBOB, die in artikel 6 sub e) bepalen dat het opgelegd krijgen van een NMa-boete een uitsluitingsgrond is bij de aanbesteding. Artikel 6 sub e) van de Beleidsregels BIBOB geeft namelijk aan dat het opgelegd krijgen van een NMa-boete voldoende is voor de vaststelling dat sprake is van een ernstige fout in de zin van de Europese aanbestedingsrichtlijn 2004/18/EG. Op grond van artikel 45 lid 2 sub d van deze richtlijn kan een ernstige fout leiden tot uitsluiting van de inschrijver, die de boete heeft opgelegd gekregen, van de aanbestedingsprocedure.

De rechter beoordeelde of daadwerkelijk een beroep gedaan kon worden op deze uitsluitingsgrond en dus of het besluit van de NMa een ernstige fout is in de zin van de Europese richtlijn 2004/18/EG. Het oordeel was dat (nog) geen sprake was van een ernstige fout. De considerans van de Europese richtlijn 2004/18/EG bepaalt namelijk dat een onherroepelijk vonnis of een beslissing met vergelijkbare werking wegens onwettige afspraken een ernstige fout kan opleveren, mits het nationale recht daartoe strekkende bepalingen omvat. Het hangt dus af van de Nederlandse wet- en regelgeving of sprake is van een ernstige fout en deze moet dan vervolgens zijn vastgesteld in een rechterlijk vonnis of een beslissing met vergelijkbare werking. In casu lag alleen een besluit van de NMa en was er dus geen sprake van een rechterlijk vonnis of onherroepelijk besluit waarin een ernstige fout was vastgesteld.

Verder was volgens de rechter van belang dat uit de literatuur volgt dat het niet zeker is of de Beleidsregels BIBOB een goede invulling geven aan de Europese richtlijn 2004/18/EG. Het feit dat artikel 6 van deze Beleidsregels de NMa-boete kwalificeren als ernstige fout is daarom niet doorslaggevend bij de beoordeling van een ernstige fout. De rechter hechtte verder nog belang aan het feit dat uit de literatuur volgt dat een enkele veroordeling door de NMa, waartegen nog beroep openstaat of aanhangig is, niet als uitsluitingsgrond kan worden gehanteerd. Bovendien overwoog de rechter nog dat de aanbestedende dienst beleidsvrijheid toekomt bij haar beslissing tot gunning, zelfs in geval van een ernstige fout.

Een besluit waarin een NMa-boete is vastgelegd vormt op zich dus nog geen ernstige fout in de zin van de Europese richtlijn 2004/18/EG. Pas als er een rechterlijk vonnis of onherroepelijk besluit ligt, is er sprake van een ernstige fout, waardoor uitsluiting bij de aanbesteding mogelijk is.

Mr.ing. Jos van de Vijver
Advocaat Simmons & Simmons <

Even voorstellen

Erik van Soest

Docent watermanagement

Langs deze weg wil ik mij voorstellen als de nieuwe parttime docent Watermanagement van de hogeschool INHOLLAND. Mijn naam is Erik van Soest, ik ben 38 jaar oud, getrouwd met Anneke en vader van twee zonen Tijs (3) en Sil (1½) . Ik ben docent Watermanagement op de locaties Alkmaar en Haarlem. Ik werk 4 dagen voor de Hogeschool en 1 dag in mijn eigen B.V. waarbinnen ik werk aan eigen opdrachten of mijzelf detacheer naar opdrachtgevers.

Op dit moment ben ik gedetacheerd bij het Hoogheemraadschap van Delfland waar ik werk aan het watervrij houden van de oude binnenstad van Delft. Dit realiseren we op korte termijn door de oude grachten af te koppelen van de boezem tijdens hoogwater. Op langere termijn wordt gezocht naar extra waterberging capaciteit in de vorm van calamiteiten polders en of waterberging door dubbel ruimte gebruik. Te denken valt hierbij aan wonen op water en/of drijvende kassen.

Eigen opdrachten betreffen over het algemeen het uitwerken en dimensioneren van funderingsherstel voor blokken woningen van voor de tweede wereldoorlog. Waar woningen in het verleden gefundeerd zijn op aangetaste grenen palen en of waar schade is ontstaan aan de funderingen door langdurige lage waterstanden waardoor houten funderingspalen zijn gaan rotten.

Deze combinatie is voor mij zeer aantrekkelijk omdat ik het contact met de praktijk dan niet verlies en toch de mogelijkheid heb om kennis en ervaring te delen met de nieuwe generatie civiel ingenieurs. Binnen de Hogeschool ben ik naast docent ook actief binnen het lectoraat “Duurzaam water”, waarbinnen een aantal van de lezers participeren en we niet zonder inbreng van de alumni van de “oude” HTS kunnen.

Ik heb Civiele Techniek gestudeerd in Delft aan de TU en ben in 1995 afgestudeerd bij de vakgroepen Offshore en Geotechniek.
Na mijn studie heb ik gewerkt als adviseur voor grotere en minder grote adviesbureaus waaronder Grontmij, IBZH en DHV. Mijn specialisme was en is Geotechniek.

Mijn ambities binnen de civiele techniek zijn het mee ontwikkelen en verspreiden van praktische toepasbare kennis binnen en buiten Nederland en het interesseren voor en enthousiastmeren van jongeren voor een carrière als civiel ingenieur. Vooral dat laatste is gezien de tekorten op de arbeidsmarkt noodzakelijk en daaraan zullen u en ik een bijdrage moeten leveren. Tot slot wil ik nog kwijt dat we er met zijn alle voor moeten zorgdragen dat het imago van de civiel ingenieur, binnen de samenleving, goed is en goed blijft.

Erik van Soest <

“Wijsheid kan alleen worden verkregen door de voortdurende ontwikkeling van een weetgierige geest.”

STOHA-plus: Excursie DSB-stadion

Feiten en cijfers:

- 3000 m3 beton gestort;
- Totaal 2300 ton staal;
- 20.000m2 vloeroppervlak;
- 10.000 m2 te verlijmen kalkzandsteenblokken;
- 1400 stuks prefab betonnen tribune elementen;
- 120 km elektrakabel;
- 3500 m2 luchtkanalen;
- 3100 m2 vloerverwarming;
- 13 km sanitair leidingwerk;
- 1000 sprinklerkoppen
- Ontwerp van Zwarts en Jansma
- Onderdak voor 17.000 toeschouwers

Weggebruikers van de A9 hebben een tijd lang de bouw van het DSB-stadion kunnen volgen. Op een braak liggend terrein langs de snelweg hebben aannemers met man en macht gewerkt om de nieuwe thuisbasis voor AZ de grond uit te stampen en op tijd af te ronden voor het nieuwe voetbalseizoen. Uiteindelijk was het 4 augustus 2006 zover. De poorten van het feestelijk versierde stadion werden geopend. Die dag speelde AZ tegen het Engelse Arsenal in een vriendschappelijke wedstrijd in een overvol stadion.

Na veel moeite is het de commissieleden van STOHA-plus, Jan Jorna en Rob Niele, gelukt om een definitieve datum vast te stellen voor de excursie naar het DSB-stadion. Aan de excursie was een maximum verbonden van 100 deelnemers. Enthousiast kwamen de aanmeldingen, via de website van de STOHA, binnen voor de excursie en al snel waren alle plaatsen vergeven. Aangezien de aanvragen bleven binnenkomen werd het aantal deelnemers verhoogd naar 125. Opvallend was dat elk afstudeerjaar vertegenwoordigd was op de excursie!

Vrijdag 15 september jongs leden was het zover, vanaf 14.00 uur waren de donateurs van de STOHA welkom in de Amstellounge. Voor 14.00 uur verzamelden zich enkele donateurs voor het trainingsveld om elkaar te verwelkomen en nog even te genieten van het heerlijke zonnetje. In tegenstelling tot de maand augustus, was het zo halverwege september een heerlijke dag om een excursie te houden. Langzaamaan stroomden de donateurs binnen die hun weg vervolgden via de ingang en het trappenhuis naar de derde verdieping van het stadion. De ruimten waar doorheen gelopen werd waren hoog en nog vrij kaal, het was duidelijk dat het stadion nog niet lang in gebruik was.

In de Amstellounge werden alle donateurs vriendelijk ontvangen. Allereerst werd je naam aangevinkt op de lijst en daarna konden we van koffie of thee genieten met een heerlijk AZ-gebakje. De hoofdsponsor van de STOHA, Engenius, heeft flink zijn best gedaan om de ruimte te versieren. Bij binnenkomst stond een groot bord met logo, op alle tafels lagen folders en kladblokken. Iedereen die wilde kon zijn/haar visitekaartje deponeren in een pot. De gevulde pot werd later gebruikt voor de verloting.

Met het verstrijken van de tijd vulde de Amstellounge zich snel. De sfeer was gelijk gezellig en ontspannen. De meeste hebben elkaar jaren niet gesproken en hadden een hoop bij te praten. Steeds meer bekenden gezichten kwamen binnen, niet alleen oud klasgenoten, maar ook donateurs die elkaar kende vanuit het bedrijfsleven.

Vlak voor drieën was iedereen binnen en hete Jan Jorna iedereen welkom namens de STOHA. Bij de meeste was het geen verassing dat hij kon melden dat dit de excursie was waarvoor zich de meeste donateurs hebben aangemeld. De STOHA was met 103 man/ vrouw vertegenwoordigd in het DSB-stadion. Iedereen stond te popelen om het stadion te zien. Zes groepen werden gevormd om samen met een excursieleider de rondgang door het stadion te maken.

De groep waar ik me in bevond begon op de vierde en bovenste etage van het stadion. Hier kunnen bedrijven lounges huren voor een bedrag van 150.000 euro per jaar met een minimum contract van 3 jaar (vooruit te betalen). De lounges ongeveer 30 m2, konden door de bedrijven naar eigen smaak en behoefte ingericht worden. Aangezien de lounges 'eigendom' waren van de bedrijven mochten deze ruimten niet betreed worden. We hadden geluk, van een van de lounges stond de deur open en konden we een blik naar binnen werpen. Verderop in de gang kwamen we bij het kantoor/skybox van Dirk Scheringa. Hier mochten we een kijkje nemen. Een grote glazen wand sierde de kamer met een subliem uitzicht over het veld. Voor iedere thuiswedstrijd komt de directie van de tegenpartij zich >>

hier ‘voorstellen’. Ook het arbitrale trio treedt hier aan voor de aanvang van de wedstrijd. Op dezelfde verdieping bevond zich de audiokamer. Van hieruit werd cameratoezicht gehouden over het gehele gebouw en de camera’s bedient voor de wedstrijden. Een ander gedeelte van de ruimte was geschikt voor de radio uitzendingen en een voor de politie, die goed zicht heeft op het vak waar de vaste kern van AZ zich bevindt. Zo kan de politie bij eventuele ongeregeldheden direct ingrijpen.

We vervolgden onze weg, via de lift, naar de begane grond. Hier bevonden zich enkele voorzieningen voor de spelers. De kleedkamer was helaas afgesloten, evenals het ‘herstelveld’. De excursieleider wist ons te vertellen dat de kleedkamer van de AZ spelers iets groter was dan die van de tegenpartij. Dit is bewust gedaan, aangezien de AZ spelers vaker verblijven in de kleedkamer dan de tegenpartij. Via de naast gelegen fitnessruimte hadden we toch nog zicht op het ‘herstelveld’. Het veld bestond voor 100% uit kunststof gras. Na een blessure traint de betreffende speler hier om te kunnen herstellen. Via de gang waar zich de kleedkamer bevindt, kwamen we in de ‘ontmoetingsruimte’, waar de spelers van AZ en de tegenpartij elkaar ontmoeten. Wanneer de scheidsrechter op zijn fluit blaast treden hier de spelers aan voor de aanvang van de wedstrijd. In dezelfde ruimte bevinden zich de reclamepanelen waarvoor de spelers geïnterviewd worden. De panelen zijn voorzien met de logo’s van alle sponsors van AZ. De glazen deuren naar het speelveld waren geopend. Stiekem bekroop mij de gedachte om net als de spelers naar buiten te rennen om het veld te betreden. Gevangen door deze gedachte, vertelde de excursieleider dat de grasmat binnen de muren van het stadion als heilig wordt beschouwd. Een ieder die het toch waagt om zich ongewenst op de grasmat te begeven krijgt een stadionverbod opgelegd van 5 jaar.

Het stadion is ontworpen door Zwarts & Jansma. Net als bij het ontwerp van andere stadions heeft het architectenbureau hier ook de glooiende lijn in het dak terug laten komen. Buiten bestaat de grasmat uit 97% natuurlijk gras en 3% kunststofgras. Van het kunststofgras steekt 20 cm in de grond en 2 cm boven het maaiveld. De 20 cm die zich in de grond bevindt, zorgt ervoor dat het natuurlijke gras hieromheen groeit, zodat dit een stevige verbinding vormt. Een voordeel van deze configuratie is dat bij slidings de kans op beschadiging van het gras minder groot is. Om afwatering van het veld te waarborgen is de middencirkel van het veld 15 cm hoger dan de buitenzijden uitgevoerd. Daarnaast ligt om de vier meter drainage om de afvoer van overtollig water te waarborgen. In het veld zijn tevens leidingen met water opgenomen. Mocht het buiten te koud worden, verwarmen deze leidingen het veld.

Aan de buitenzijde van het stadion bevond zich het trappenhuis. Deze is bewust aan de buitenzijde gesitueerd om de ruimte in het stadion optimaal te kunnen benutten. Op de eerste verdieping van het trappenhuis hadden we een prachtig uitzicht over het trainingsveld. Op de eerste verdieping bevindt zich ook de brasserie van het stadion. Hier kan men dagelijks genieten van een lunch. Ook vanuit de Brasserie kan de training bekeken worden. We vervolgden onze weg naar boven. Op iedere verdieping bevinden zich lounges, die gehuurd kunnen worden. De mogelijkheid bestaat om een lounge af te huren voor bijvoorbeeld een vergadering. Daarnaast kan men een plaats op een van de business-seats huren. In de lounge op de eerste verdieping kan men een seat huren en ongelimiteerd gebruik maken van de buffetten die geserveerd worden. Naarmate je hoger in het gebouw komt nemen de privileges bij het huren van een seat toe. Zo zijn de bovengelegen lounges voorzien van grote glazen wanden, in tegenstelling tot de lager gelegen lounges. Daarnaast kunnen meerdere seats gehuurd worden en mag men wel van boven naar de lager gelegen lounges, maar niet andersom.

Tegen vieren keerden de groepen terug in de Amstellounge, waar het tijd was voor een hapje en een drankje. Natuurlijk werden de gesprekken tussen de verschillende donateurs voortgezet. Vervolgens was de tijd aangebroken voor de verloting. Melle Ketting had de eer drie gelukkige winnaars te trekken. Zij konden direct hun prijs in ontvangst nemen. Daarna werd het eerste drankje betaald door Grondbalans. De overige consumpties kwamen op de rekening van de STOHA.

De tijd vloog voorbij. Je kwam tijd te kort om iedereen te spreken en helaas kwam aan deze geslaagde excursie rond zessen een eind. Sommige jaren hadden het idee gevat om daarna met een aantal jaargenoten in de stad wat te gaan eten, om zo nog even gezellig bij te praten.

Namens de redactie,

Esther Dekker – de Kleijn

STICHTING OUD HTS STUDENTEN ALKMAAR

Lijst met Jaarcommissarissen

1975	Theo Lammerts	
1976	Ben Hoedjes	Afstudeerprijs
1977	Peter de Vries	STOHAweb
1978	Peter Donckerwolcke	
1979	Jan Jorna	STOHA-plus
1980	Kees-Jan Groot	Open dagen
1981	Roel Korf	Open dagen
1982	Piet Warnaar	Kas
1983	Rob Niele	STOHA-plus
1984	Wim Engel	Bestuurslid
1985	Jan Tromp	
1986	Ron Oudeman	Afstudeerprijs
1987	Marten Kingma	Voorzitter
1988	Fred Doodeman	Kas
1989	Jeroen van Leusen	
1990	Richard Leijen	STOHAweb
1991	Rian Duinmeijer	STOHA-plus
1992	Mark Brattinga	Bestuurslid, STOHAweb
1993	Annemieke Smit-Edelman	Secretaris
1994	Eduard Dijker	
1995	Germaine de Baar-Greefkes	Penningmeester
1996	Bert-Jan de Bruin	
1997	Sandra van Vuuren-Smit	
1998	Marc Koks	
1999	Jeroen Tishauser	
2000	Hans van Twisk	
2001	Melle Ketting	
2002	Erik Vastenburg	STOHAbulletin
2003	Esther Dekker - de Kleijn	STOHAbulletin
2004	Stefan Bakker	
2005	Freek Poldervaart	
2006	Goaitske de Vries	

Zoek je contact met jouw Jaarcommissaris? Kijk dan op www.stoha.nl voor de contactgegevens van je jaarcommissaris en oud-studiegenoten.

STOHA-bulletin
Het STOHA-bulletin is een halfjaarlijks gratis informatieblad voor alle afgestudeerden aan de Hogeschool INHOLLAND te Alkmaar (voorheen respectievelijk HTS-Alkmaar, Hogeschool Alkmaar), studierichting Built and Environment, specialisatie Civiele Techniek. Behalve het geven van algemene informatie wil het STOHA-bulletin het medium zijn om in onderling contact met elkaar te blijven op zowel het persoonlijk als zakelijk vlak en om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen op Hogeschool INHOLLAND.

STOHA
Postbus 9309, 1800 GH Alkmaar
www.stoha.nl
Donaties op gironummer: 3103616 t.n.v. STOHA

Hoofdsponsor
Engenius te Hoofdorp

Sponsoren
Ballast Nedam te Nieuwegein, Betoniek te 's Hertogenbosch, Dura Vermeer te De Rijp, GeoDelft te Delft, Chr. Hoogendorp en Zonen te de Lijnden en KWS te Heerhugowaard.

Redactie
Esther Dekker-de Kleijn en Erik Vastenburg. Grafische vormgeving: Erik Vastenburg. E-mail: redactie@stoha.nl

Kopij
Kopij vanuit elk afstudeerjaar is altijd van harte welkom. Dit kan gemakkelijk verwerkt worden indien digitaal (MS Word) aangeleverd per e-mail. Voor vragen over te schrijven artikelen kunt u altijd contact opnemen met een van de redactieleden. De redactie is vrij om aanpassingen aan te brengen.

Adverteren
Het 2-jaarlijks verschijnen van dit gratis bulletin (in binnen- en buitenland) is mede mogelijk door het adverteren van branche-eigen bedrijven. Voor plaatsing van een advertentie kunt u contact opnemen met de redactie.

Oplage: 975 stuks

Uw partner in risicomanagement

SmartSoils®

Delft Cluster partner

GeoDelft
Stieltjesweg 2
2628 CK Delft
Postbus 69
2600 AB Delft

Tel (015) 269 35 00
Fax (015) 261 08 21
info@geodelft.nl
www.geodelft.nl

Kennistoepassing:
- GeoCheck: onafhankelijke toets van uw ontwerp.
- Toelevering van specialisme in uw grensverleggende projecten.

Kennisontwikkeling:
- SmartSoils®: beïnvloeden grondeigenschappen 'op bestelling'.
- Fundamenteel GeoCentrifugeonderzoek naar het bezwijkgedrag van dijken.
- Ontwikkeling van sondeertechnieken voor grote (> 100 m) diepten t.b.v. warmteopslag.

Kennisontsluiting:
- Delft GeoSystems: geotechnische software.
- GeoBrain: ontsluiting van ervarings- en expertkennis.
- Delft GeoAcademy: opleidingsfaciliteit.

Als Groot Technologisch Instituut heeft GeoDelft de taak om geotechnische kennis te verwerven, te genereren en uit te dragen. Steeds weer blijkt dat de eigenschappen van de ondergrond niet alleen de belangrijkste risico's vormen maar ook optimalisatiekansen bieden bij bouw- en sanerings-projecten. Daarom is GeoDelft voor alle partijen in de bouw graag 'Partner in risicomanagement'.

Nationaal instituut voor geo-engineering

GeoDelft